

مۇختار مەخسۇت

تەنھەرىكەت قىلىش

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ئۇيغۇر كىتاب تور بېكىتى
 ئۇيغۇر كىتابلىرىنىڭ يېڭى ئادرېسى
 www.uyghurkitap.com

责任编辑：啊吉·库图鲁克·卡德尔
 封面设计：艾克拜尔·萨里

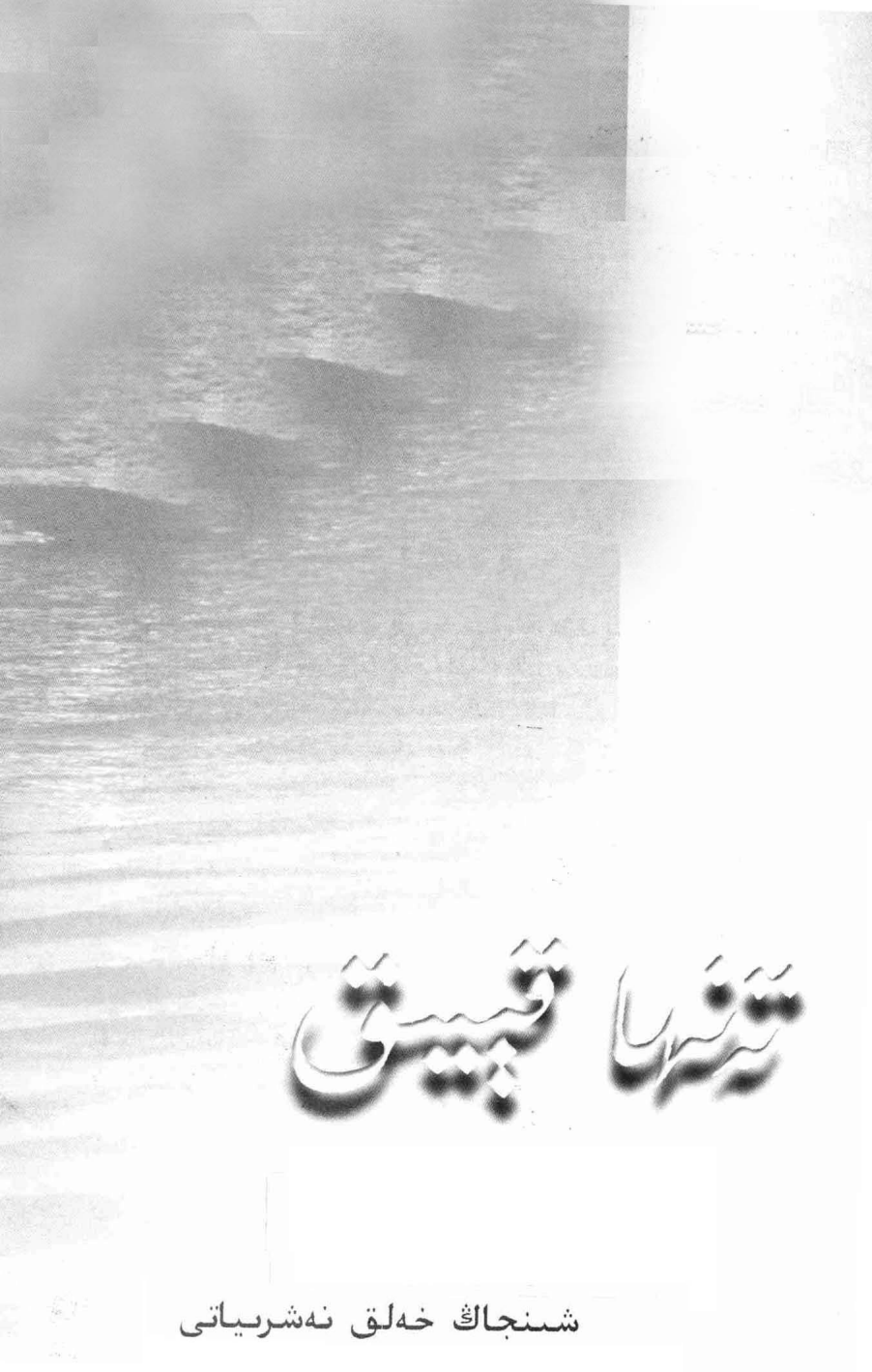

ISBN 7-228-05631-0
 I.2028 (民文) 定价：8.50元

ISBN 7-228-05631-0

9 787228 056316 >

تەنھەرىكەت قىيىق

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

孤舟:维吾尔文/穆合塔尔·买合苏提著,一 乌鲁木齐
新疆人民出版社,2000.2

ISBN 7-228-05631-0

I. 孤… II. 穆… III. 诗歌—中国—当代—维吾尔语
(中国少数民族语言) IV. 1227

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2000)第 01386 号

孤 舟(维吾尔文)

穆合塔尔·买合苏提著

新疆人民出版社出版

(乌鲁木齐市解放南路 348 号 邮政编码:830001)

新疆新华书店发行

新疆工人时报印刷厂印刷

787×1092 毫米 32 开本 5.75 印张

2000 年 1 月第 1 版 2000 年 1 月第 1 次印刷

印数:1—3000

ISBN7-228-05631-0/1·2082 定价:8.50 元

مەسئۇل مۇھەررىرى: ھاجى قۇتلۇق قادىر،
مۇقاۋىسىنى لايىھىلىگۈچى: ئەكبەر سالىھ

تەنھا قېيىق (شېئىرلار)

ئاپتورى: مۇختار مەخسۇت

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348 №)
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى
شىنجاڭ ئىشچىلار ۋاقىت گېزىتى باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
فورماتى: 1092 × 787م، 1/32. باسما تۈۋىقى: 5.75
2000 - يىل 1 - ئاي 1 - نەشرى
2000 - يىل 1 - ئاي 1 - بېسىلشى
تىراژى: 1-3000
ISBN7-228-05631-0/1 • 2082
باھاسى: 8.50 يۈەن

ئاپتوردىن

قاچاندۇر بىر چاغلاردا ساددا، غەرەزسىز ۋە تولىمۇ مەسۇم تۇيغۇلار بىلەن شېئىرغا ئىشتىياق باغلاپ قالدىم. ئازغىنا كەم ئىككى مۆچەل بۇ كوچىدا ئۆمىلەپ، تەمتە-لەپ، يىقىلىپ - قوپۇپ ۋە يۈگرەپ، گاھىدا كۆز ئالدىمدىلا جىلۋىلىنىدىغان، گاھىدا ئۇپۇقتەك يىراق ھەم مەۋھۇم كۆ-رۈنىدىغان بىر مەنزىلگە قاراپ ئۈزلۈكسىز ئىنتىلىدىم. ياز-غانلىرىمنىڭ قانچىلىكىنىڭ شېئىرغا ئوخشاۋاتقانلىقىنى بىل-مەيمەن، ئۇنى كىتابخانلارنىڭ قەلبىدىن سوراڭ كېرەك. شېئىر شائىرنىڭ قەلب قەپەسلىرىنى يىرتىپ چىقىپ، ئۇنىڭ تەبىئەتكە، ئىنسانىيەتكە بولغان ساپ مۇھەببىتى، ھاياتقا بولغان سۆيگۈسى، ھەقىقەتكە، گۈزەللىككە بولغان ئىنتىلىشى، يورۇقلۇققا بولغان تىۋىنىشى، قاراڭغۇلۇققا، رەزىللىككە بولغان غەزەپ - نەپرەتتى، ئارزۇ - ئىستەكلەرگە بولغان ئازابلىق تولغىنىشىدەك تىنىمىسىز ھېسسىياتلىرى ھەم ساماۋى تەساۋۋۇرلىرى بىلەن قاناتلىنىپ، مەنالارغا تو-يۇندۇرۇلغان نەپىس تىل شەكىللىرى ئارقىلىق ئىنسانلارنىڭ مەنىۋى بايلىقىغا ئايلىنىدۇ. ئۇنى سەنئەت بىلەن ياشىرىپ تۇرىدىغان كىتابخانلارنىڭ قەلبىدىن ئوقۇيمىز.

شېئىر - ئىلاھ، شېئىر - ئېزىتقۇ، ئۇ، پىكىر، تەپەككۈرگە خۇشتار قەلبلەرنى شېرىن ئازاب ۋە ئاچچىق ياشلار ئۈستىدە لىغىرلاپ تۇرىدىغان خۇشاللىق بىلەن تارتۇق.

لايدۇ. شۇڭا مەن شېئىرىيەت كۈچىسىنىڭ ئويمانلىرىدا،
چۆل - جەزىرىلىرىدە ھەسرەت يۇتۇپ ئولتۇرغان چاغلىرىم -
دىنىمۇ ئۆكۈنمەيمەن، ئۆزۈمنىڭ سىماسىنى كىچىك چوققىدا -
لارنىڭ ئۈستىدە غىل - پال كۆرۈپ شاتلانغان دەقىقىلىرىم -
دىنىمۇ گاڭگىراپ قالمايمەن.

شېئىر مەن ئۈچۈن بىر خىل پاك ئەقىدە. ئۇ مېنىڭ
ھاياتىمنىڭ بىر قىسمى، ئۇ مېنىڭ بارلىق ئازابلارغا بەرداش -
لىق بېرىش ۋە ئۈنىڭدىن قۇتۇلۇش شەكلىم.

مەن ھەر قانداق ئىزىم ۋە ئېقىملارغا چوقۇنمايمەن،
شېئىر مېنى ئۈزلۈكسىز بايقايدۇ، مېنى چېقىپ پارە - پارە
قىلىدۇ، يەنە قايتىدىن يارىتىدۇ. مەنمۇ شېئىرنى ئۈزلۈك -
سىز بايقايمەن، ئۇنى چاقىمەن ۋە قايتىدىن يارىتىمەن.

كىتابخانلار مېنىڭ يارىماس شېئىرلىرىمنى قوغلاپ كې -
لىپ باش - كۆزلىرىنى قانغا بويلايدۇ. مەن يارقىن بىر
گۈزەللىككە، نامەلۇم بىر تاكامۇللۇققا قاراپ ئۈزلۈكسىز
ئىنتىلىمەن. شېئىر ئىلاھى ھامان مېنى قىزغىنلىق بىلەن
سۆيىدۇ. مەن شېئىرىم بىلەن ئىنسانلارنى سۆيىمەن!

مۇندەرىجە

ئۇلۇغ تېغىرقاش

2	 تەنھا قېيىق
3	 ئوتتۇز ئىككى يېشىم
5	 ئانا، رەڭدار قەلەم بەر ماڭا
8	 دېڭىز
10	 خىيال، شامال ۋە تاش
11	 ئۈرۈمچى ۋاقتى
12	 تەكلىماكان ئۈستىدە قۇياش
15	 ئاھ، بوستان قاراۋۇلى
18	 مۈشكۈل سەپەر
21	 مەڭگۈلۈك ۋىسال
22	 تاش ئابىدە
23	 يۇلغۇن
24	 سايەم
25	 باھار
27	 يېشىل گىيا
29	 تېغىرقاش مىسرالار

سۇنغان چاقماقلار

34	 سەۋدالىق ئەسلىملىرى
40	 شۇندىن بېرى
42	 بەلكىم

43	 قاپ - قارا قوي كۆز
44	 بۇ ئاخشام
46	 كاككۇك
49	 قىيانى قۇچاقلاپ ئاققاندا سۇلار
50	 كۆزلىرىڭدىن تۆكۈلگەن ياشلار
51	 يامغۇر
52	 بىر
53	 سۆيگۈ يولىدا
54	 سېنى كۈتۈپ
56	 كۆزلەر

ھايات قىسمەتلىرى

58	 دوستلىرىم
60	 كۆز
62	 تىلىكىم
63	 يىگىت بولساڭ
64	 قويىۋەت مېنى
65	 ھايات يولىدا
67	 شارقىرايدۇ يامغۇر تىنىمىسىز
69	 سېخى ئىينەك
71	 يىراق بولسۇن مېنەتتىن ئالەم
73	 ھايات
75	 چۈشلىرىم
77	 يىقىلماس ئابدىلەر

رەڭدار تۇيغۇلار

- 86 ۋەتەن ئىشقى
- 87 مېنىڭ يارىم
- 90 تۇيۇقلار
- 91 سەن ئالتۇن بۇلاقسەن، سەن ئۆچمەس چىراق
- 95 مەن يىغلاپ تۇغۇلدۇم، كۈلۈپ ياشايمەن
- 99 پەخىرىم
- 101 دەريادىن چۇقان
- 103 سەھرا يولى
- 106 قەدىناس شەھرىم
- 109 تۆكۈلمەكتە سارغايغان ياپراق
- 111 دەريا ۋە دېڭىز
- 112 كۆك دېڭىز
- 114 قۇملۇق ۋە دېڭىز
- 116 قۇلۇلىنىڭ ئىقراى
- 117 ئېلىپ كەت ناخشانى دېڭىز شامىلى
- 119 دېڭىزدەك تەۋرىنىش بولسا قەلبىمدە
- 121 يول چىرىقى
- 123 ھايات
- 125 مۇقام
- 127 ۋاپادارلىق
- 129 مەن بۇلاق بوپ قاينىدىم، بىراق
- 131 ئەسسالام، تارىمنىڭ يېڭى قۇياشى
- 134 قۇياشقا ئەڭ يېقىن جاي

بالمىلار قىلىپى

..... تاغ سەيلىسى
..... ياغقىن قار
..... قوشماق ئاداش بولدۇق بىز
..... ئۇ نېمە؟
..... تات، تات، تات
..... مەردلىك قىسسىسى

ئۇلۇغ تېغىرقاش

تەنھا قېيىق

ساھىلىدا تۇرىدۇ تەنھا بىر قېيىق،
داتلاشقان قوزۇققا باغلاقلىق مەھكەم.
ئۇ بۇنداق تاشلىنىپ ياتقىلى نىكەم،
ئاستىدا لاتقىلار بوغىدۇ دېمىق.

يىراقتا، زەڭگەر رەڭ دېڭىز يۈزىدە
يەلكەنلىك كېمىلەر سويلايدۇ ئەركىن.
يىگانە شۇ قېيىق تەلمۈرەر غەمكىن،
ئۆكۈنۈش ياشلىرى ئەگىپ كۆزىدە.

دولقۇنلار كېلىدۇ ئېيتىپ ئارىيە،
يېتەكلەپ بارغىلى ئۇنى دېڭىزغا.
نە ئامال بىچارە بۇ «تۇتقۇن قىز» غا،
غىچىرلاپ بىر ئاچچىق قىلىدۇ نالە.
كېمىلەر ئۇپۇققا كەتتى يىراقلاپ،
ئۇ تۇرار شاۋقۇنسىز ساھىلىنى ساقلاپ.

ئوتتۇز ئىككى يېشىم

توسۇن ئاتنىڭ تۇياقلىرىدا
 تاشلاردىن ئوت چاقىناتقان يېشىم.
 چايكىلارنىڭ قاناتلىرىدا
 ئاپئاق بۇرغۇن چاپراتقان يېشىم.

چىن تۆمۈر ھەم سادىر پالۋاننىڭ
 نەپەسلىرى قوشۇلغان يېشىم.
 قوشاقلىرى قىيا يۈزىگە
 كۈمۈش تەردە توقۇلغان يېشىم.

يول - يوللارغا ياققان گۈلخېنىم
 ئۆچكىنى يوق، ئەمدى ئۇ قوقاس.
 بۈركۈتلىرىم يۈرەر قىيىغىتىپ،
 تاغدىكىدەك سالمايدۇ قىقاس.

ئېگىلىپتۇ ئۆمۈر شاخلىرىم
 يۇلتۇزلارنى ئېسىپ بوينىغا.
 زەر يالىغان ياپراقلىرىمنى
 يەر تېۋىنىپ چىللار قوينىغا.

يوللىرىمغا باقسام قايرىلىپ،
 تالاي چۈشۈم ياتىدۇ ئۆلۈك.
 سوۋغا قىلىپ رەشلىسىنى
 ئۇ دوقمۇشتا كۈتەر ئۆمۈچۈك.

ئەنە ياز ھەم، كۈز ئارىسىدا
 ئاقۇش مانان ياتار يېيىلىپ.
 قېچىپ كېتەر يېڭى چۈشلىرىم،
 ئوينىغىلى تېخى سۈت ئېمىپ....

1989 - يىل ماي ئۈرۈمچى

ئانا، رەڭدار قەلەم بەر ماڭا

چۆچەكلەردەك خىيال سۈرەتتىم،
 ئايانغۇ بۇ سەبىلىك ساڭا.
 ئاپئاق ھېسلار بولسۇن جىلۋىگەر،
 ئانا، رەڭدار قەلەم بەر ماڭا.

سىزاي ئاۋال زەڭگەر ئاسماننى،
 پەرۋاز قىلسۇن ئۇندا ئاق كەپتەر.
 چىمەنلەردىن قىزىل گۈل چىشلەپ
 ئۈچۈپ بارسۇن ئورمانغا قەدەر.

سىزاي سۈزۈك تىنىق تاغلارنى،
 ياپراقلاردا ئوينىسۇن قەترە.
 سۈمۈرسۇن يەر ئاچچىق چاغلارنى،
 ھەر بىر چېچەك پۈركۈسۇن ئەترە.

سىزاي ئانا، شۇنداق باھارنى،
 تاشلاردىنمۇ تۇغۇلسۇن رەيھان.
 چېكىسىگە قىسقاندا چۆللەر،
 سۆيسۇن ئۇنى ئېڭىشىپ ئاسمان.

سىزاي كۈزنى، ئۇندا قۇياشنىڭ
ناخشا بولسۇن پىچىرلاشلىرى.
ھاپاش قىلسۇن ئالتۇن چەشلەرنى،
ھارۋىلارنىڭ غىچىرلاشلىرى.

سىزاي جىمجىت تەكلىماكاننى،
چۈشلىرىمنى كەشتىلەپ ئاڭا.
يۇلغۇنلارنى ئۈپكەندە قۇياش،
لەۋلىرىدە يانسۇن ئوت - لاۋا.

سىزاي تارىم ئۆركەشلىرىنى،
ئەقىدەمنىڭ شاھىدى بىلىپ.
ئۈزۈلدى دەپ چەكمىگىن ھەسرەت،
قۇملۇقلارغا ئۇ كەتسە سىڭىپ.

ئاق چېچىڭغا رەڭ بىرەي ئانا،
سىيا قىلىپ ئېزىپ مەن تۈننى.
ئاق ئالمىدەك سۈزۈلسۇن كېچە،
باغاشلىسۇن يوللىرىڭ كۈننى.

ئانا، رەڭدار قەلەم بەر ماڭا،
سىزاي ئەركىن، ئاپئاق كەپتەرنى.
قانىتىدا يەلپۈپ دىللارنى،
ئۆچۈرسۇن ئۇ بارچە دەرتلەرنى.

سىزاي شۇندا يارىنىڭ كۆزىنى،
ئۇيۇپ قالسۇن ئۇندا شوخ كۈلكە.
سۈيۈشلەردىن رەڭلەنگەن لەۋلەر،
شەپەق بولۇپ يېيىلسۇن كۆككە.

* *

چۆچەكلەردەك خىيال سۈرەتتىم،
ئايانغۇ بۇ سەبىلىك ساڭا.
تەبىئەتكە كۆچسۇن چۈشۈمىز،
ئانا، رەڭدار قەلەم بەر ماڭا.

1989 - يىل ئاۋغۇست ئۈرۈمچى

دېڭىز

چاڭقاپ ياتقان جانسىز چۆللەرگە،
سۈكۈت تونى كىيگەن كۆللەرگە،
ناخشا كۈتۈپ قاتقان كۆزلەرگە،
باشلاپ كەلسەم سادالىرىڭنى.

ئورمانلارنىڭ شىلدىرلىشىغا،
قۇچقاچلارنىڭ پىچىرلىشىغا،
ياپراقلارنىڭ تىپىرلىشىغا،
باشلاپ كەلسەم سادالىرىڭنى.

باياۋاننىڭ بۇلاقلىرىغا،
چوپانلارنىڭ قوشاقلىرىغا،
تولپارلارنىڭ تۇياقلىرىغا،
باشلاپ كەلسەم سادالىرىڭنى

كەپتەرلەرنىڭ قاناتلىرىغا،
قەدىم تۈگمەننىڭ پەرياتلىرىغا،
مىسكىن كۈينىڭ قات - قاتلىرىغا،
باشلاپ كەلسەم سادالىرىڭنى.

يەر قۇچاقلاپ ياتقان تاشلارغا،
ئاق بۇلۇتلار تۆككەن ياشلارغا،
ئىككىنزارغا، چىمەن قاشلارغا،
باشلاپ كەلسەم سادالىرىڭنى.

يىلان باغرى قىستاڭ يوللارغا،
مۈگدەپ ياتقان مىسكىن قىرلارغا،
قەدەملەرگە، ئۈنسز دىللارغا،
باشلاپ كەلسەم سادالىرىڭنى.

دېڭىز، دېڭىز، ئەي ئەرەكە دېڭىز!
كائىناتنى كەزسۇن شامىلىڭ.
پەرۋاز قىلسۇن كۆكتە بۇلۇتتەك
ئاق بۇزغۇنلار بولۇپ رومالىڭ.

دېڭىز، دېڭىز، ئەي يېشىل دېڭىز!
ناخشام سەندىن تىلەيدۇ سادا.
دولقۇنۇڭغا مىنىپ تاغلاردا،
كەزسەم دەيمەن ئۇپۇقلار ئارا.

خىيال، شامال ۋە تاش

چۈشلىرىم
 شاماللارغا بولماقتا يەم،
 قاپ ئىچىدە تۈگۈلۈپ روھىم
 ئولتۇرىدۇ كۆزلىرىمدە نەم.
 بىر ئۈچكىنى سېلىپ ئېغىزغا
 تەكرار - تەكرار شورايىمەن بۇ دەم
 مەرۋايىتقا ئايلىنىسكەن دەپ.
 خىيال پەرىشتەم
 بال سورايدۇ
 قۇياش كۆكسىگە ئېسىلىپ مەھكەم،
 قۇياش ئالتۇن قوللىرى بىلەن
 پەرلىرىمنى ئۆتكەندە تاراپ،
 ساقاللىرىم ئىچتى كۈمۈش مەي
 چىشلىرىم
 ئۈرۈق بولۇپ تۆكۈلدى يەرگە
 قارا تاشقا ئايلىندى
 قوۋۇزۇمدا قەدىناس ئۈچكەم.

ئۈرۈمچى ۋاقتى

قوشنام داستىخان يېيىپ شەپەقتىن
ھوزۇرلىنىپ يېيشمەكتە ئاش.
خورتوشۇيمەن چۈشلەردىن چۈشكە،
سۇنۇق ئاينى قىلغانچە ھاپاش.
رەنجىتىمەن تېخى خورازدىن
چىلىمىدىڭ دەپ.
خوراز ئېيتتى:
نە ئۈچۈن
جامالىنى كېچىكىپ دائىم
كۆرسىتىدۇ بىزگە شۇ قۇياش؟!

1989 - يىل ئۆكتەبىر

تەكلىماكان ئۈستىدە قۇياش

چۈشلىرىمدىن تۇغۇلغان قۇياش
توختاپ قالدى
تەكلىماكان ئۈستىدە .
چارچىغانمۇ ئەمەس ،
چاڭقىغانمۇ ئەمەس .
تۈستى ئۇنى
كۆزىگە قادىلىپ
ئەسىرلىك سۈكۈت .

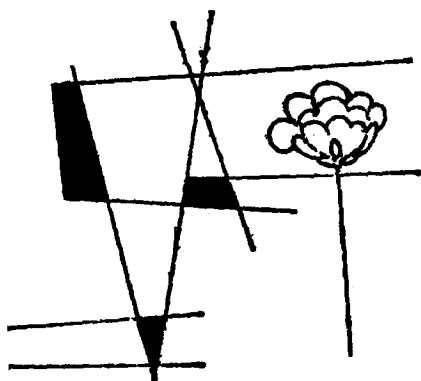
تەكلىماكان

ياتار ئۇپۇققا باش قويۇپ ،
كەم سۆز بوۋايدەك سۈكۈتتە جىمجىت .
ئويغىتالمىدى ئۇنى چاقماقلار ،
ئويغىتالمىدى
بوران ئېلىپ كەلگەن قوشاقلار ،
سىڭىپ كەتتى تارىمىمۇ
شاۋقۇنىنى بېرىپ قۇملارغا
ئۈنسۈز ، تىۋىشىسىز .

زۇمچەك - زۇمچەك بارخان ئاستىدا
 كۆمۈلۈپ ياتار تالاي ئارمانلار.
 يۇلغۇنلارنىڭ چېچەكلىرىدە
 جۇلالىنار
 تىلەكلەردىن ئوخشىغان قانلار.
 قېرى توغراق تۇۋىدىن
 قۇيۇن بولۇپ ئۆرلەر پەلەككە
 تۈنۈگۈنكى
 سوۋۇپ كەتكەن گۈلخانلار.
 چۈشلىرىمدىن تۇغۇلغان قۇياش
 ئۇزاق - ئۇزاق تىكىلىپ ئاڭا،
 قانات قاقىتى،
 تۆكۈلۈپ چۈشتى پەرلىرى،
 سىرغىپ چۈشتى ئالتۇن ياشلىرى،
 چېچەكلەتكىلى
 بۇندا گۈزەل رىۋايەتلەرنى،
 ئۇنتۇلۇپ كەتكەن ئەپسانىلەرنى.
 شۇنداق،
 چېچەكلەيدۇ بۇندا رىۋايەت،
 چېچەكلەيدۇ
 ئاچچىق تەرگە قېنىققان قۇياش.
 (تومۇرۇمدۇر ئالتۇن تالاسى)
 شۇڭغۇپ كىرىپ
 تەكلىماكان تەكتىگە،
 قۇچاقلاپ چىقار ئۇنىڭ ئۈستىگە

سەن كۈتكەن،
مەن كۈتكەن،
تەكتىدىكى ماكاننى -
يېپ يېڭى بىر دۇنيانى!

1988 - يىل

ئاد، بوستان قاراۋۇلى

تا ئەزەلدىن بويۇڭ پاكار،
 ئۆسمىدىڭسەن،
 ئۆسەلمىدىڭسەن.
 (بەلكى ئۆسۈشنى خالىمىدىڭسەن)
 چۈشەنگەنلەر
 ساڭا ئوقۇشار تۈمەنىڭ تەپسىن،
 پاخ - پاق دېمەس،
 ئەخمەق دېمەس،
 چۈنكى بوستاننى تاللىمىدىڭسەن.
 ئەۋلادمۇ - ئەۋلاد
 سۈرمەستىن زۇۋان،
 باغلار چېتىدىن
 قۇملۇق ئىچىدىن
 تۇتۇڭ سەن ماكان.
 بوستانلارنى
 بوران كېلىپ سوقمىسۇن، دەپ،
 مېۋىلەرنى
 قاراقچىدەك قاقمىسۇن، دەپ،
 سېپىل تۈزەپ،
 نەيزەڭنى بەتلەپ،

قاراۋۇلدا تۇردۇڭ سەن ھامان.
 تۈز ئىدىڭ سەن نوتا چېغىڭدا
 (خۇددى كۆڭلۈڭدەك)
 بىراق تۈز پېتى ئۆسەلمىدىڭسەن.
 گويا تۈمەننىڭ ئاچ - بۆرىلەردەك
 بوران ھۇلاپ كېلىپ تىنىمىسىز،
 ئەگدى بېلىڭنى،
 ئېگىۋەتتى خۇددى كاماندەك.
 ئېرىقلارمۇ
 ئۆستەڭلەرمۇ
 ئەگىپ كەتتى سېنىڭ ئالدىڭدىن،
 چاڭقاقلىقتا قىيناپ دېلىڭنى
 دەرياغا ئاپىرىپ سۇغارمىغاندەك.
 چوكانلارمۇ كېلىشتى
 پالتا بىلەن چاناپ يۈزۈڭنى
 تارام - تارام ياشلاپ كۆزۈڭنى
 ئېلىپ كەتتى يىلىمىڭنى
 ئەۋزەل كۆرۈپ خۇددى مارجاندەك.
 ئاز بولدى،
 بەكمۇ ئاز بولدى
 تەبىئەتنىڭ
 ئىنسانلارنىڭ ساڭا بەرگىنى،
 بەلكى باشقىلاردەك
 ئەتىۋارمۇ كۆرمىدى سېنى.
 بىراق

ئالغىنىڭىدىن بەرگىنىڭىنىڭ كۆپلىكىگە
 قايسى ئەقىل ئىگىسى
 كۆز يۇمسۇن قېنى؟!
 تانخاق موللام كۆز يۇمغىنىدەك.
 شۇڭلاشقا

ھەر باھاردا گۈل ئاچقىنىڭدا
 شامال ئېلىپ كېلەر ھىدىڭنى
 پۇرايمىز ئۇنى
 مۈشكى، ئەنئەنە پۇرىغاندەك.
 قۇياشمۇ
 تولۇن ئايمۇ

مېھرى بىلەن سۆيەر سېنى
 ئانا بوۋاقدىن ھىدىلغاندەك.
 شۇڭلاشقا

ياپراقلىرىڭ جۇلالايدۇ
 كۆمۈش تەڭگىدەك،
 مېۋىلىرىڭ كۆز چاقىنىتار
 يۇلتۇزلاردەك،

گويا ئالتۇن يۇلتۇزلاردەك.
 ئاھ، بوستان قاراۋۇلى
 سەن مېنىڭ قەلبىمدە

سەن

بەكمۇ

يىراقتا...

خىياللارنىڭ گىرۋەكلىرىدەك...

مۈشكۈل سەپەر

قىستىغىنا شۇ بىر كوچىدا
ئېغىر چامداپ ماڭدۇق بەك ئۇزاق.
يۈكلەر نامرات، پۇشۇلدار ئۆكۈز،
ئۆز ئورنىدا پىرقىرايدۇ چاق.

سەھرا، سەھرا، يەنە سەھرالار...
تىك بىنالار كۆزلەردىن يىراق.
چىڭ ئېتىلگەن رۇجەك ئىچىدە
يېقىنلاشقاق ئۆچۈپتۇ چىراق.

مۇساپىنىڭ قاي بىر يېرىدە
ھالەڭ چېچەك ئېچىلغان بىر ۋاق
چۈشۈرمىدۇق ئۇنى ئېغىزدىن
تەكرار، تەكرار توقىدۇق قوشاق.

بىز چوقۇنغان ئىلاھى ھەيكەل
ئاللىقاچان بوپ قالدى ئاۋاق.
قوللىمىزدا تىترەر سىلكىنىپ
قامۇسلاردىن نەچچىلا ۋاراق.

قىسقىمىغا شۇ بىر كۈچىدا
ئېغىر چامداپ ماڭدۇق بەك ئۇزاق.
ئىزىمىزنى يۇتقان قۇملۇقتا
پېشىمىزدىن تارتىدۇ قامقاق.

سۇس ئىزلارنى سۆيەر قەدەملەر،
مەنزىل ئۈچۈن يېمەستىن تولغاچ.
ئانىمىزمۇ دەسسەپ شۇ ئىزنى،
كۆتەرگەنكەن بىزلەرگە قۇرساق.

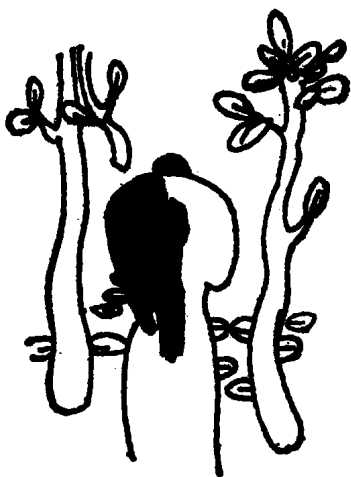
ئوغۇز سۈتى سىڭگەن ھەم شۇنداق،
سايە قوغلاپ باسمىز ئاياق.
مېۋە ئۈزۈپ كېتىدۇ بوران،
بىز قالىمىز تېرىپ يۇپۇرماق.

چەۋەندازلار ئۆتسە چاقماقتەك،
ۋەھىمگە چۈشىمىز ھەر ۋاق.
بىر نەچچە رەت بۇزۇلدى ئۇيقۇ،
چۈشلەرگىمۇ چۈشتى كۆپ ئۇلاق.

نېمىسىدۇر كۈتىمىز يەنە،
جىلغىلاردا قۇرۇيدۇ بۇلاق.
نىگاھلاردىن ئۇچقان ئاق كەپتەر
قايتىپ كېلىدۇ بولۇشۇپ توزغاچ.

ئەنە، ئۇپۇق يۈزى قىزاردى،
 ئېچىپ بىزگە يىراقتىن قۇچاق.
 بىر داۋاندىن ئارتىلغىچە بىز،
 بولۇپ قاپتۇق ئاقساقال دوڭغاق...

1989 - يىل ماي

مەڭگۈلۈك ۋىسال

تەك قىيادا قۇچاقلاشتى كۆزىمىز،
ئارىمىزدا غىڭشىپ قالدى ئىزغىرىم،
غۇلاپ چۈشتى دەرياغا شوخ كۈلكىمىز،
تېرىۋالدى ئويناپ يۈرۈپ ساھىلدا
گۈگۈم پەيتى بىر جۈپ نەۋرىمىز.

1989 - يىل دېكابر

تاش ئابىدە

تاشچى بوۋاي كەسكەنمىدى تىلىڭنى،
تارىخ سەندىن ئالالمىدى ھېچ جاۋاب.
سەندىن زۇۋان سوراپ ھاردى بورانمۇ،
يەنە تەنھا ئولتۇرامسەن ئەي، جاناب.
قۇم تىقىلغان شۇ ناتونۇش كۆزلىرىڭ
يۈرەكلەرگە تاشلاپ بارار مىڭ سۇئال.
چىقارمامسەن قوينۇڭدىكى قۇياشنى،
مۇڭدشايلى داستاندا بىمالال.

1989 - يىل نوياىر

يۇلغۇن

كېسىپتۇرار،
 ئۆسۈپتۇرار.
 ئۇ تائەبەت
 قانغا بويالغان بىر بوۋاق.

چۆل ئانا
 بۆلەپ ئۇنى قۇم بۆشۈكىگە
 ئەللەيلىتىدۇ
 بورانلاردىن توقۇپ قوشاق.

ئۇ
 چۈش كۆرىدۇ
 يېشىل چۈشلەرنى،
 ئالتۇن چۈشلەرنى
 ئۇزاقتىن - ئۇزاق...

1988 - يىل ئىيۇل

سايەم

1

مەن ئىزلەپ ماڭدىم سايەمنى
 ئىزلەپ ماڭدىم
 شېھىت بولغان قۇياشنى
 كۆزلەپ ئۇپۇقنى.

2

سايەم
 سىڭىپ كەتكەن چېغى يوللارغا
 كۆمۈلگەن چېغى
 گۇڭگا نۇرلارغا.

3

سايەم
 كەتتى بەلكىم قۇياشنى ئىزلەپ
 ئۇ كېلىدۇ قۇياشنى باشلاپ
 تويماس ئۇپۇقنى قەبرىگە تاشلاپ.

4

سايەم
 تۇغۇلىدۇ قۇياشتىن
 ئالەم

ئايرىمىسۇن مېنى قاياشتىن.

1989 - يىل ئىيۇل

باھار

قۇياش

يىرتىۋەتتى ئاق داستىخاننى
چىلاش ئۈچۈن قارلىغاچلارنى
سالدىم ئۇنىڭ پارچىلىرىنى
سۇپا قىلىپ زەڭگەر ئاسماننى.

بىلەكلەردىن

ئېقىپ چۈشۈپ ياپ - يېشىل تومۇر
قۇچاقلىدى چۆل - باياۋاننى.

موزايىلىق كالا —

(باشقا ئالەمدىن كەلگەن ساتراش)
داتلاشقان چىشىدا بارىدۇ يۇڭداپ
زېمىننىڭ يىڭىندەك يېڭى چېچىنى.

قوزىلار

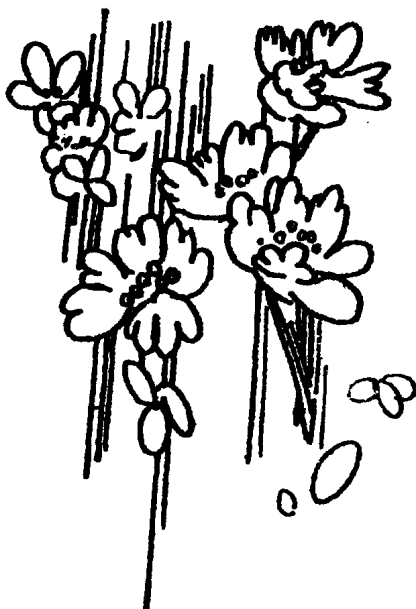
سېمىز ئوتنىڭ ئىمىر سۈتىنى.
دەرەخلەرنىڭ بۇرۇن ئۇچىدا
پوتلىلىرى قالدى شور باغلاپ.

تۇمۇچۇقلار

بوينىغا قىزىل گالىستۇك باغلاپ

ئاق يامغۇرنى كۈمۈش تار چاغلاپ
تۇقۇماقتا ھالەتلىك قوشاق،
تىڭشىغىلى ئۇنىڭ كۈيىنى
ئۈنۈپ چىقتى يەردىن تۆت قۇلاق،
ئۇزارماقتا دەرەختە قۇلاق.

1989 - يىل مارت

يېشىل گىيا

يېشىل گىيا ئۆسەر قىرلاردا،
ئۇ باھارنىڭ تۇنجى ئەلچىسى.
قۇچاق ئېچىپ قايناق ھاياتقا،
تەبىئەتنىڭ بولار زىلچىسى.

پەرۋىش قىلماس ئۇنى ھېچكىممۇ،
تىلغا ئالماس نامۇ - ئىسمىنى.
يۇيۇپ ئۆتەر پەسىل يامغۇرى
يىڭنە كەبى نازۇك جىسمىنى.

چېچەكلىمەس ھەۋەس قىلغۇدەك،
تاللىمايدۇ باغلاردىن ئورۇن.
ئاشۇ ئاددى سىياقى بىلەن
قوشۇپ تۇرار زېمىنگە ھۆسۈن.

سەيلىگە يول ئالغان كىشىلەر
تېخى ئۇنى دەسسەپ ئۆتىدۇ.
يامراپ كېلىپ قوي ۋە كالىلار،
ئۈزۈپ، چايناپ ئوزۇق ئېتىدۇ.

ئۇزاق ئۆتمەي كۆكلەيدۇ يەنە،
 باش كۆتۈرۈپ قەيسەرلىك بىلەن.
 قۇچاقلايدۇ ئۇنى شوخ سابا،
 قۇچاقلايدۇ ۋە ھەسەن - ھۈسەن.

يېشىل گىيا ئۆسەر قىرلاردا
 بەرگىلىرىدە چاقنايدۇ شەبنەم.
 سىمۋولى بوپ پۈتمەس بىر كۈچنىڭ
 كۆز ئالدىمىدىن كەتمەيدۇ ھەردەم.

1989 - يىل ماي

تېغىرقاش مىسىرلار

1. ھەيرانلىق

تۈن
 غالىپ كەلدى نېمە ئۈستىدىن؟
 بىلىمدىم
 سانسىز يۇلتۇز ساڭگىلاپ تۇرار
 مىدال بولۇپ چاقناپ كۆكسىدە.
 ئاي
 تاتىرىدۇ نېمىشقا؟
 ھەسەت قىلغانمۇ ياكى ئۇنىڭغا؟
 قېتىپ قاپتۇ داغ بوپ ياشلىرى
 ئۇنىڭ ھۆسنىدە.

2. تەقدىر

ئۇرۇق
 تۇپراق ئاستىدىن
 زۇلمەت قوينىدىن
 يېرىپ چىقىپ
 قۇچاقلدى نۇر دۇنياسىنى.

غالىپ جەڭچىدەك
 بېشىدا مىس قالپىقى،
 ئۇ غۇلاچ ئاتتى قۇياشقا،
 سۆيدى يېشىل لەۋلىرى بىلەن
 ئۆز ئاشناسىنى.

ئۇرۇق
 تۇپراق ئۈستىدە،
 شامال ئۆتتى يالاپ،
 كۆيدۈردى ئاپتاپ،
 شاراقلاپ قالدى چاپىنى.
 ئۈچۈپ كېلىپ دىۋانە قۇچقاچ
 ئېلىپ قاچتى ئۇنى.

3. كۈنلۈك ئاستىدا

كېتىۋاتىمەن
 كۆزۈمنى ئېسىپ قويۇپ
 پۇتلىرىمنىڭ ئۇچىغا.

كۈنلۈك لىۋىدە
 دارغا ئېسىلغان كۆز يېشى.
 تاپنىمدا
 ئېڭىراپ يېقىمىسىز
 نالە قىلىدۇ تۇپراق.

كۈنلۈك

پەردە ئاستى كۆزۈمگە
 كۆرەلمىدى كۆزۈمنى ئاسمان
 نىگاھىمدىن
 ئۈركۈپ قاچتى كەڭ دالا.
 چىغىر يولدا
 چايقىلىدۇ قاراغان سايەم.
 ئىزلىرىم
 پىرقىرايدۇ چەمبەر ئىچىدە.
 يامغۇر تېۋىشى مېنىڭ شاتلىقىم،
 كېتىۋاتىمەن
 كۈلكىلەرنى چىڭداپ يۈزۈمگە،
 يېتەلمەستىن مەنزىلگە
 غۇۋالاشتى لاي چاچراپ
 پۇتلىرىمنىڭ ئۈچىدا كۆزۈم...

4. قانداق قىلاي؟

ئېزىقتۇردى ئۇپۇق،
 يۆگەپ مېنى پەردىلىرىگە
 گۈگۈم
 سۆرەپ كىردى تۈن قوينىغا.
 ئاندا - ساندا چاقنىغا يۇلتۇز
 كۆزلىرىمدىن
 ئېلىپ قاچتى نىشاننى.

گۇڭگا چۈشلىرىم
 سېلىپ مېنى تەختىراۋانغا
 ئويناتماقتا
 مۇئەللەقتە!

قۇياش
 ئالقىشلارمۇ مېنى
 قاسراق تاشلاپ
 يېرىپ چىقسام تەنلىرىمنى؛
 ياكى سايەمنى -
 ئۆزەمگە زادى ئوخشىمايدىغان!

1989 - يىل

سۇنغان چاقماقلار

سەۋدالىق ئەسلىملىرى

1

چىلىمىغىن ئۇچقۇر شامالنى،
دەرىزەڭدىن سىلكىتىپ رومال.
ئۈستەك چېلىپ ياپراقلىرىڭدا،
ساڭا كۆپتىن قىلدى ئۇ ئۇۋال.

ئەگىپ يۈردى ئورمانلىرىڭدا،
چىرايىنى ئېلىپ دالدىغا.
يەلپۈتسە ئۇ شايى پەردەڭنى،
يۈگرەپ چىقتىڭ تالاي ئالدىغا.

ناخشىسىنى ئېسىپ لەمپەڭگە،
خىيالىڭنى قىلدى ئۇ قامال.
رۇجىكىڭنى ئەتكىن گۈگۈمدا،
ئەقىدەڭگە باشلار ئۇ زاۋال.

ئىشەنمىگىن نالەشلىرىگە،
كۆز يېشى يوق يىغلايدۇ شامال.
دولقۇنلارنىڭ يۇمران كۆكسىنى
كېتىۋېتىپ ئوينايدۇ شامال.

2

خىيالىمنىڭ مىسكىن چۆلىگە
يامغۇر تۆكۈپ ئۆتتى بۇلۇتۇڭ.
ھەسرەتمىنىڭ شاماللىرىغا
قانات بەردى سوۋۇغان ئوتۇڭ.

پىنھان كىرىپ ئاراشلىرىدىن
باغلىرىڭدىن ئىزدىدىم سېنى.
جامالىڭنى يېرىم كۆرسىتىپ،
ھىلال ئايغا ئاستىڭغۇ مېنى.

ئاھۇ بولۇپ تۇراي چوققىدا،
ئوقيا بولۇپ تەگسەڭچۇ ماڭا.
كىرىپ قالدىم ھويلاڭغا ئەمدى
شاخلىرىڭنى تەگسەڭچۇ ماڭا؟!

3

كىرىپكىڭدىن سىرغىغان قەترە
چۆكۈپ كەتتى ئىشقىم كۆلىگە.
سۈرۈتكىنىمدە
كەشتە ياغلىقىنىڭ
يۇلتۇز قوندى چەككەن گۈلىگە.

قار ئۇچقۇنى بىر جۈپ قىزىلگۈل
ئارسىغا قالدى ئېسىلىپ.

كۈرپىكلەردە تۇراتتى بىراق
ئاپئاق ھىجران گۈلى ئېچىلىپ.

ئېلىپ كەتتى سېنى چىغىر يول،
يۇتۇپ كەتتى مېنى باياۋان.
ئىزلىرىمىز يەنە شۇ جايدا
چۆچەك ئېيتىپ يىغلايدۇ ھامان.

4

ئاق بۇلاقنىڭ شىلدىرلىشىغا
تۈن جىمغىنا سالىدۇ قۇلاق.
ئاي نۇرىغا يۆلىنىپ سايەم،
قورام تاشتىن ئاڭلايدۇ قوشاق.

ۋادىلارغا يېيىلغان زۇلپۇڭ
يالتىرايدۇ ئەمدى كۈمۈشتەك.
ماڭا نىسىپ بولمىدى قەترەڭ،
جىسمىم كۆيەر خۇددى قۇمۇشتەك.

مەن چۆلىمدىم، سەن ياكى دېڭىز،
ئىشقىمىزغا مۇساپە يىراق.
سايلىرىدا مۈشكۈل ۋىسالنىڭ
ھارغىن تۆگەم كېزىدۇ ئۇزاق.

5

كۆل سۈيىدىن كۆرۈپ ئەكسىمنى،
كۆرەلمىدىم، - دېدىڭ سەن ئېنىق.

ئاي يۈزۈڭگە خۇددى تۇماندەك
يېقىنلاشتى لىۋىمدىن تىنىق.

چاقماق چاقتى كۆزلىرىڭ شۇ دەم،
(ئايىنىڭ يۈزى ئەمەستى يېپىق)
قۇم ئۈستىگە تاشلاندى بىردىن،
كۆل بېتىدە ئوينىغان بېلىق.

سىڭىپ كەتتى يىراققا سايەڭ،
قارا يوللار كەتتى تىلىنىپ.
تېتىرەپ تۇرغان كۈمۈش ئىزىڭغا،
كۆز قارچۇقۇم قالدى ئىلىنىپ.

6

ئاھلىرىمنىڭ ئۇچسا شامىلى،
تولغۇنىدۇ يۇمران شاخلىرىڭ.
مۈگدەپ ياتسام غېرىپ كەپەمدە،
ئىزدەپ كەلدى يۇپۇرماقلىرىڭ.

قۇلۇقۇمغا پىچىرلاپ ئاستا،
چۈشۈمنى ئۇ كەتتى يېتىلەپ.
قەپىزىڭگە باشلا روھىمنى،
قالدى جىسمىم ئامانلىق تىلەپ.

7

تاماكامغا ياقتىڭ سەرەڭگە،
كىرىپكىمىڭنى سۈركەپ لېۋىمگە.

تەتۈر چېكىپ يۇتمۇۋالدىم چوغ،
ئوت تۇتاشتى قاخشال تېنىمگە.

چىرمىۋالدىم ئىستەك تولغۇنۇپ
تىنىقىڭنى ئېپ قاقچىنىڭدا.
تۈتۈنلىرىم بوغدىمۇ سېنى،
ياش كۆرۈندى كۆز ئاسمىنىڭدا.

شۇندىن بېرى يوللىرىمدا مۇز،
يەر يىغلىدى جەبرىلىرىمگە.
ئۇپۇق كۆيسە قىلىمەن تاۋاپ،
باش قويالماي قەبرىلىرىڭگە.

8

قانغا بوياپ بۇلۇت باغرىنى،
تاغ كەينىگە يانپاشلىدى كۈن.
سىيا ئىچكەن قارا دېۋىدەك،
ئورمانلاردىن يامراپ چىقتى تۈن.

ئوۋىسىغا مۈكۈندى قۇشلار،
كۆلدە بېلىق تېپىرلىمايدۇ.
دىمىق ھاۋا سىقىدۇ دەمنى،
گىيالارمۇ پىچىرلىمايدۇ.

شوخ يۇلتۇزلار دەريا تېگىدە،
ياش تۆكىدۇ جىمىرلىمايدۇ.

ھىجران بىلەن تاتارغان ئايمۇ،
كۆكتە مىسكىن،
قىمىرلىمايدۇ.

كۆل بويىدا تۇرسەن تەنھا،
ئايدا قاراپ سۈرگەنچە خىيال:
مېنى گويا قىلغاندەك مازاق،
سۇلىۋىدىن سۆيەر مەجنۇن تال.

يار يامانلاپ قاچتى بۇ كېچە،
مەيلى يەنە تاڭمۇ ئاتىدۇ.
چىققىنىدەك قۇياش قىزىرىپ
سېغىنغاندا ئۆزى قايتىدۇ.

شۇندىن بېرى

شۇندىن بېرى
ئۆچۈپ كەتتى رەڭلەر جىلۋىسى.
تاغلىرىمنى كېزىپ سوغ شامال
تاقىر بولۇپ قالدى جىلغىسى.

شۇندىن بېرى
ماچتىلىرىم سۇندى قايرىلىپ،
قىتاس سېلىپ تۇمانلار ئىچىرە
ئاق چايكىلار يۈرەر ئايلىنىپ.

شۇندىن بېرى
غايىپ بولدى سۆيۈملۈك يوللار
ئاندا - ساندا گۇڭگا ئىزىڭدىن
ئاڭلىنىدۇ يىغلاڭغۇ تىللار.

شۇندىن بېرى
يوقلىمىدى سايەڭ بېغىمنى.
لەيلەپ يۈرگەن زەر ياپراقلىرىم
باشلاپ كەپتۇ كەچكۈز چېغىمنى.

شۇندىن بېرى
خىيالىمدىن كەتمىدىڭ نېرى.
گۈگۈم پەيتى ئورمان ئىچىدىن
توزۇپ چىقار دىلىڭنىڭ سىرى.

بەلكىم

بەلكىم
 كىرىپكىڭدىن ئۈزۈلسە قەترە
 ئالار ئۇنى قوينىغا تۇپراق.
 يېشىل سادا كەزسە زېمىننى،
 ئۈنۈپ چىقار بولۇپ تۆت قۇلاق.

بەلكىم
 مەجنۇن تالدەك يەلپۈنگەن زۇلپۇڭ،
 چۈشلىرىمدە يول بولار ماڭا.
 يول چىرىقى كۆيدۈرگەن سايەم،
 ئۇپۇقلاردا قوشۇلار ساڭا.

بەلكىم
 يېشىڭ سىڭگەن ئۈنسۈز ناخشاڭنى،
 يۈرىكىمگە ئورنىۋالارمەن.
 ھىدىلىرىڭنى گۈل قاتلىرىدىن
 ھەر بىر تاڭدا شورىۋالارمەن.
 بەلكىم...

1989 - يىل ئۈرۈمچى

قاپ - قارا قوي كۆز

سەن
ئاينىڭ ئىچىدە،
قاپ - قارا قوي كۆز.
يۇلتۇزلىرىڭ
ئالتۇن نۇرى بىلەن
باغلىۋالدى كۆزۈمنى.
مەن كۆزۈمگە ئەگىشىپ
شۇڭغۇپ كىردىم
تۈن قوينىغا.

ئاھ،
قۇياش چىقمىسا!
يۈرسەم ئەبەت ئىچىڭدە
ئىزدەپ ئۆزۈمنى.

... بۇ ئاخشام

تاغ كەينىگە پاتتى قۇياش،
 بۇلۇتلارنى قانغا بوياپ،
 قويۇق ئورمان ئىغاڭلايدۇ
 يىنىككىنە بويۇن تولغاپ.
 شامال ئۇرۇپ
 مەغرەپ سايان تەلپۈنگەن ياپراق
 ئاجىز نۇردىن
 قىزىللىقنى قالدى شوراپ.
 گۈگۈم قويىنى
 ياپراق دالدىسى
 قۇشلار ئۈچۈن ئېسىل بىر سەھنە.
 ئوينىشىدۇ بىر - بىرىنى قوغلاپ،
 سايىرىشىدۇ ئىشقى بىلەن
 بىرى ئاشىقنى
 ۋە بىرى مەشۇقنى دوراپ.
 قايماقتىندۇر
 غەمكىن ئاۋاز -
 كاككۇك ئۇنى بوغۇق ياڭراپ
 تەبىئەتكە كەتتى سىڭىپ
 ئاستا - ئاستا كەتتى يوقاپ.
 ئاھ، نەقەدەر غەمىسىز بۇ ئاخشام،

باغ ئىچىدىن چىققان ئېرىق
 ئېقىپ بارار مەلە بويلاپ،
 يىنىك - يىنىك تىنىق ئېلىپ
 شارقىرايدۇ،

كۈمۈچ تاردەك پارقىرايدۇ،
 ۋە ئۆتىدۇ ھەر بىر كىمدىن ھاردۇق سوراپ.
 بالىلار

ئانىسىنىڭ قۇچقىدا
 ئولتۇرىدۇ يۇلتۇز ساناپ،
 چۆچەك ئاڭلاپ،
 خىيال بۆشۈكىدە ئايغا قاراپ.
 مەن

بەختلىكمەن شۇ قەدەر.
 سىلكىنىمەكتە ۋۇجۇدۇم
 بىر شاتلىق تاراپ،
 ئەمدى يۈرمەيمەن ئايغا قاراپ،
 ئەنە،

قاراڭغۇباغ ئىچىدىن
 يالغۇز ئايغ يول بىلەن
 چىقىپ كەلدى بىر ئاي
 دەريانى بويلاپ...
 ئاھ، شولسى دەريادا،
 شولسى مېنىڭ قەلبىمدە.

كاككوك

ئېسىمدىدۇر غۇۋا بىر چۈشتەك،
سەھرادىكى گۈدەك چاغلىرىم.
مېنىڭ كەڭرى دۇنيارىم ئىدى
يېشىل ئېتىز، كۈجۈم باغلىرىم.

چاپقىنىمدا مەخمەل قىرلاردا
سېلىپ تاشلاپ ئېغىر چاپاننى.
بوۋام ھەيدەپ قوڭۇر ئۆكۈزنى،
سالغىنىمدا يەرگە ساپاننى.

شوخ بالىلار بىدىلىكلەردە
تولدۇرغاندا ئېتەك - ئېتەكنى؛
قىسقىنىمدا ئۆرۈكلەر تامام
شاخلىرىغا ھال رەڭ چېچەكنى.

تاغ كەينىدىن ئۇچۇپ كېلەتتىڭ،
باغرى كۆيگەن ئەي، غېرىپ كاككوك.
ناخشاڭ بىلەن تىمتاس يېزامغا
جانلىنىش ھەم رەڭ بېرىپ كاككوك.

مۇڭلۇق كۈيۈڭ گامى يىراقتىن،
گاھ يېقىندىن ئاڭلانغىنىدا.
ئۆتمۈشىڭنى سۆزلەپ بېرەتتى،
مومام ماڭا تونۇر يېنىدا.

ئاۋازىڭغا سۇڭىدىشىپ شۇئان،
باغ ئارىلاپ ئۇزاپ كېتەتتىم.
سەن كۈيلىگەن گۈللەرنى پۇراپ،
چىمەنلەرنى باغ - باغ ئېتەتتىم.

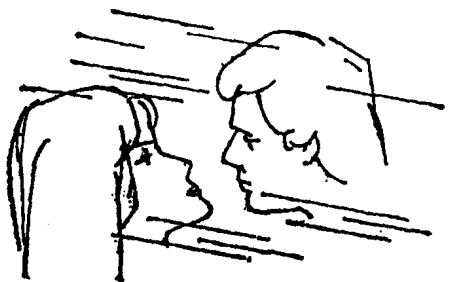
بىلەلمىدىم، پەرسىمۇ سەن
خۇشاللىقنىڭ ياكى ھەسرەتنىڭ.
ئاۋازىڭدىن تارقىسا شاتلىق،
دەم پۇرىقى كېلەتتى دەرتنىڭ...

يىرىك ساقال باستى ئېڭەكنى،
قۇچتى مېنى نەۋ باھار چاغلار.
مەن يىراقتىن سېغىنىدىم سېنى،
قېنى كاككۇك، قېنى سەن باغلار؟

ئۆز بېشىمغا كەلگەندە بىلدىم،
سىرلىرىڭنى چۈشەندىم كاككۇك.
باھار چىللاپ، باھاردا جانان
كۈتكىنىڭگە ئىشەندىم كاككۇك.

قالدى توۋا، ئۇدۇمۇڭ ماڭا،
 شۇنداق ئىكەن جاھان قىسمىتى.
 باھار پەسلى، قىران ياشلىقنىڭ
 ئاز ئەمەسكەن پىغان - ھەسرەتى.

1985 - يىل ئاپرىل

قىيانى قۇچاقلاپ ئاققاندا سۇلار

يىراقتىن ئېتىلىپ كېلەر دولقۇنلار،
قۇچاقلاپ سۆيگىلى قىيانى ھەردەم.
سۆيىدۇ قۇچاقلاپ ئەسەبىيلەرچە
يۇمران كۆكسى بىلەن باغاشلاپ مەھكەم.

دەسلەپكى ۋىسالىدەك ئوتلۇق تەلپۈنۈش
دولقۇنغا كۈنۈ - تۈن بەرمەيدۇ ئارام.
بىر كۈينى باشلىغان تۇنجى سۆيگەندە،
شۇ كۈينى ھېلى ھەم ئەتمەكتە داۋام.

شۇ قەدەر قەدىمىي ۋە يېڭى كۈي بۇ،
تەكرارلاپ كېلىدۇ يۈكسەك ئاھاڭدا.
مۇقەددەس مۇڭ بىلەن تىڭشايدۇ ساھىل،
تىڭشايدۇ چايكىمۇ مەست بولۇپ تاڭدا.

شۇ قەدەر قەدىمىي ۋە يېڭى كۈي بۇ،
بىلىسەڭ بۇ چىن سۆيگۈ - ئۆلمەس مۇھەببەت.
قىممىتى، لەززىتى شۇدۇر سۆيگۈنىڭ:
تۇنجى رەت سۆيگەندەك سۆيسەڭ تائەبەت.

1988 - يىل فېۋرال

كۆزلىرىڭدىن تۆكۈلگەن ياشلار...

كۆزلىرىڭدىن تۆكۈلگەن ياشلار
ئۈنچە تىزدى زىناقللىرىڭغا.
نېمە مەڭدەپ تۇرسەن جانان،
تاشلانمىسەن قۇچاقللىرىمغا؟

كۈتكىنىڭگە ئىشەندىم،
شۇ ياش
ئەقىدەڭگە شاھىتلىكىم، تالڭ.
كۆكسۈمگە باش قويساڭ بۇقۇلداپ،
ئاد، قەلبىمدە يورۇپ كېتەر تالڭ.

1985 - يىل

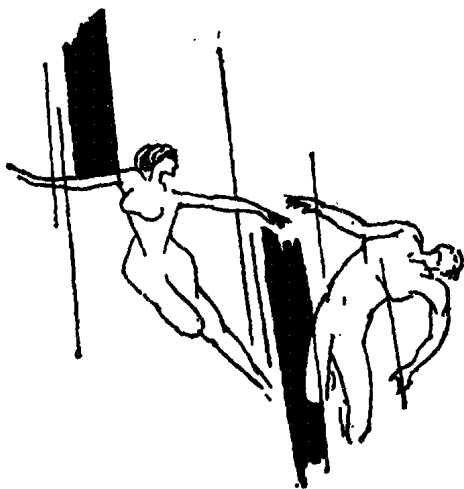
يامغۇر بولۇپ...

يامغۇر بولۇپ تۆكۈلسەم ساڭا،
يۇيۇپ ئۆتسەم پىراقلىرىڭنى.
ئارمان نېمە، نازىمنى گۈلۈم،
ماكان ئەتسەم زىناقلىرىڭنى.

1985 - يىل

بىر

سەن قوشۇلدۇڭ ماڭا،
مەن قوشۇلدۇم ساڭا،
«ئىككى» دېگەننى
تائەبەتكە كۆرمەيمەن راۋا.

سۆيگۈ يولىدا

1

شۇنچە تېز تۇتقان ئىدىڭ قولۇمنى
ۋە شۇنچە تېز تاشلاپ كەتتىڭ
باشقا ياققا سېلىپ يولۇڭنى.
مەن چەكمىدىم ئارتۇقچە ھەسرەت،
كۆزلىرىمدىن
دۈمىلاپ چۈشتى بىر تامچە پەقەت.

2

شارقىراپ ياغقان يامغۇر
توختاپ قالار كەن بىردەمدىلا.
قامچىلاپ بەرگىلىرىنى گۈللەرنىڭ
نەملەپ يۈزلىرىنى چۆللەرنىڭ.

3

سۆيگۈ ئەھلى ئازمىسا ئەگەر
ئەسىر بولماسكەن
بىر تەبەسسۇمغا،
بىر چاقماققا.

سېنى كۈتۈپ

كۈتتۈم سېنى
 كېچىلەر ئايغا
 تەلمۈرگەندەك ئىنتىزار بولۇپ،
 سەراتاندا كارۋان چۆل ئارا
 چاڭقىغاندەك سۇغا زار بولۇپ.

سەن كەلمىدىڭ كۈتكەنگە ئاخىر،
 كۆيدى بېغىر، دىل فىگار بولۇپ.
 كۆز ياشلىرىم ئاقتى ئىچىمگە
 كۆڭلۈم شۇنچە دىشۋار بولۇپ.
 كەلسەڭ ئەگەر يارىم بوينۇڭغا
 ئېسلاتتىم مىڭ زۇننار بولۇپ.
 مەيلى، باغرىم تىلىپ بېرەتتىم
 ساڭا قۇربان بىقارار بولۇپ.

ئېسىت، مېنىڭ سېغىنغانلىرىم،
 ئەقىدەمگە پىداكار بولۇپ.
 شۇنچەمىدى ساداقەتلىكىڭ،
 مۇھەببەتكە «ۋاپادار» بولۇپ.
 بىلىدىم سېنى، تېنىپسەن مەندىن،

ئۆزگىلەرگە ئاشنا - يار بولۇپ.
 نومۇس بولار دېمەپسەن، دۇنيا -
 ماللىرىغا جاننىسار بولۇپ.
 كۆرەرمىز قېنى، مۇھەببەت سېتىپ
 كەتكىنىڭنى بەختىيار بولۇپ.
 ئۆگەندىم مەن ۋاپادارلىقنى
 ۋاپاسىزغا دىلىپكار بولۇپ.
 يۈرەكتىكى ئاسارەت دېغى
 قالدى ماڭا يادىكار بولۇپ.

1980 - يىل مارت

كۆزلەر

كۆزلەر، كۆزلەر، كۆزلەر،
چولپان كەبى كۆزلەر.
ئۈمىد نۇرى يانسا،
قۇياش كەبى سۆزلەر.

كۆزلەر، كۆزلەر، كۆزلەر،
بۇلاق كەبى كۆزلەر.
شوخلۇق قىلىپ قاچار،
قايسى باغنى كۆزلەر؟

كۆزلەر، كۆزلەر، كۆزلەر،
تۇمان كەبى كۆزلەر.
كىرىپكىدە يامغۇر،
بەڭۋاشلىقىنى ئىزلەر.

كۆزلەر، كۆزلەر، كۆزلەر،
بېقىشمامدۇق بىزلەر.
قۇچايلى بەخت، ئامەت،
كېپ قالىدۇ كۆزلەر.

كۆزلەر بەخت ئىزلەر،
قىزلار سەبى سىزلەر.

ھايات قىسمەتلىرى

دوستلىرىم

دوستلىرىم،
سەمرىگەنچە كۆرىنەر ئاۋاق.
ئۆتۈپ كېتەر ئالدىمدىن
كىرىپكىلىرى يالايدۇ تۇپراق.

ئۇمۇ تىكتى بىر كۆچەت
مەنمۇ سالدىم ئالمىغا ئۇلاق،
تاش ئۈستىدە ئولتۇرۇپ ئەمدى،
چاقالمايمىز بىر ياغاق.

بالىكۇندا تۇرۇپ روبىرو،
قۇچاقلاشماس كۆزىمىز بىراق.
پاپىروس ئىسى قارا مۈشۈكتەك،
خىيالىلارنى ئېپ قاچار يىراق.

ئارىمىزدا بىرلا تام - توساق،
ئۇ كىرمەيدۇ،
مەن چىقمايمەن،
ئۇزاققىن - ئۇزاق.

ئىشكىمدىن ئۆتۈپ كېتىدۇ،
يول باشلايدۇ تومپايغان قورساق.
ئارقىسىغا مۆككەن ھۇشيار قوللىرى،
چاڭ تۈگۈلگەن مۇشتۇمى ھەتتا.
ھەي!

ئىچىدە بىر تاللا پۇرچاق...

1989 - يىل ئىيۇل

كۆز

1

ئەما ئۈچۈن
نۇرغا تولغان بۇ دۇنيا
دائىما زۇلمەتتەك كۆرىنەر گويا.
قۇلىقىغا كىرمىسە زۇۋان
چۆلدە يۈرگەندەك بىلىنەر تەنھا.

2

ئەنە، چوڭ يولنى بويلاپ
كېلەر بىر ئەما
ھاسا بىلەن يول ئېچىپ،
ئۇنىڭ كۆزى ئەنە شۇ ھاسا.

3

ھاسا تۇتقان قوللىرى دىرىلدەيدۇ،
ئاۋايلاپ باسقان پۇتلىرى
شامال سوققانداك سىقىرايدۇ.
كۆزلىرى

غايەت بىر چوڭقۇرلۇقتا
شالاڭ كىرىپكىلىرى ئارىسىدا
ھىلال ئايدەك ئاقىرىپ
ئاران - ئاران پاقىرايدۇ.

4

ئالدىراش بىر يولۇچى
 يانداپ ئۆتۈپ
 سوقۇۋەتتى شۇ ئەمانى،
 يىقىلمىدى ئۇ،
 ھاسىنى چىڭ قۇچاقلاپ
 تۇرۇپ قالدى بىر پەس.
 (نەدىن كەلدى بۇ دەرمانى؟)
 بىر مويىسىپىت
 ئەيىپلىدى ئۇ كىشىنى،
 «كۆزۈڭ يوقمۇ سېنىڭ،
 ئاز قالدىڭ تېرىغىلى بىر بالانى!»
 5

ئەما
 يۈزلىرىدە شاتلىق جەۋلانى،
 ئەرگىن بىر نەپەس ئېلىپ
 قىلدى ئەتراپقا شۇنداق نىدانى:
 «مەن ئىنسانلار ئارىسىدا،
 ئاھ، ئىنسانلار مەن بىلەن ئىكەن
 شاتلانماي نىچۈن،
 سۆيمەي قانداقچە
 بۇ دۇنيانى،
 بۇ گۈزەل، يورۇق دۇنيانى؟!
 چۈنكى مېنى يۆلىگەن ھەر قول
 قۇياش ماڭا
 ئاي ماڭا...»

تېلىكىم

ماڭا بەرمە ئالتۇن يا كۈمۈش،
ئاتا قىلما يالتىراق شۆھرەت.
بېشىڭدىمۇ كۆتەرمەي قويغىن،
كۆتەرگەندىن قورقمىەن قەۋەت.

ياش بولساممۇ، نادان بولساممۇ،
ئەيىپ ئەتمە، كۆڭلۈمنى چۈشەن.
جاندىن ئېزىز ماڭا دوسلۇقتا،
بىرلا سۆزۈم، ئىشەنگىن - ئىشەن!

1987 - يىل ماي

يىگىت بولساڭ...

مۈشكۈل سىناق بۇ تاغ ئۆتكىلى،
سەپىرىڭدە يولنى تورايدۇ.
قىيا - خەنجەر، ھاڭلار ھۆكۈرەپ
يىگىت، سەندىن يۈرەك سورايدۇ.

ئەنە چوققا، ئۇندا بىر گۈزەل
ئاپئاق ياغلىق سىلكىيدۇ ساڭا.
يولۋاس دېسەڭ ئۆزۈڭنى قېنى،
شۇ چوققىدا جاۋاب بەر ئاڭا.

1987 - يىل

قويىۋەت مېنى...

سەپەر ئۈستىدە يولدىن ئېزىپ قالدۇق. ھەمرايم كەلگەن
يوللىرىمىز بىلەن ئارقىغا يېنىشنى تەۋسىيە قىلدى، مەن
نارازى بولدۇم...

قويىۋەت دوستۇم مېنى ئەركىمگە،
ساۋادىم يوقتۇر ئارتقا يېنىشتىن.
بىلىمەن يول تېپىلار تېڭىرقىماي
ئالدىغا دادىل چامداپ مېڭىشتىن.

نۇرلىنىپ تۇرار ئەنە مەنزىلىمۇ،
يىراقتا كۆز قىسىشىپ يۇلتۇزدەك.
چاتقاللىق، ھالە - قىيالار نېمە ئۇ،
ئەجداتىمۇ يول ئاچقانغۇ سەن بىزدەك!
پۇتلىشىپ يىقىلساقمۇ دەس تۇرۇپ،
يېتەيلى بىز مەنزىلىگە يەك تۇرۇپ...

1984 - يىل دېكابىر، قاراماي

ھايات يولىدا

مەن

يالىڭاچ كەلدىم

يالىڭاچ كېتىمەن.

يىغلاپ تۇغۇلدۇم

كۈلۈپ ئۆلىمەن.

تۇغۇلغانىتىم

ئازاپ بۆشۈكىگە

يۆگۈلىمەن

شاتلىق كىيىنىگە.

مەن

گۈدەكلىكىمدە

يىتىلەپ ماڭىمەن دانالىقىمنى.

يىرگىنىپ

ئالپىتە سالايتىمدىن،

كۈيلەيمەن ئەسەبى تەرسالىقىمنى.

مەن

ئاقىلانلىق جىلغىسىدا

تەلمۈرىمەن

نادانلىق چوققىسىغا،
 مەن
 تاكامۇللۇق تەختىدىن
 غۇلايمەن
 تاكامۇلسىزلىق ھاڭلىرىغا.
 مەن
 توقلۇق ئىچىدە
 سېغىنىمەن ئاچارچىلىقنى.
 بارلىقتىن قېچىپ
 ئىزدەيمەن يوقلۇقنى.
 مەن ھاپاش قىلىپ تەشۋىشنى
 شاتلىق بىلەن تانسا ئوينايەن.
 شاتلىق
 قونۇپ قالسا قوينۇمدا
 ئۇيالىغىن دەپ قوغلايمەن.

— مانا —

ئاستىمدا چۈش تۈلپىرى
 قۇلۇمدا نۇر قامچىسى
 ئالدىنقى ئىزلىرىمنى
 دان قىلىپ چاپمەن
 كېيىنكى يوللۇرۇمغا.
 ھايات يولىدا
 شۇنداق چاپمەن!

1988 - يىل ئاۋغۇست

شارقىرايدۇ يامغۇر تىنىمىسىز

شارقىرايدۇ قاپ - قارا يامغۇر،
تۈن قوينىدىن، غايىپ بىر كۆكتىن.
كۈتەر ئانا يالغۇز قىزىنى،
بوسۇغىدا تەلمۈرۈپ، كۆپتىن.
چېچى ئۈچتەك، پۈكۈلگەن قەددى،
قورۇق بېسىپ پۈرلەشكەن يۈزى.
قىزى كەتكەن گىرىمىدىن يولنى،
خىرە - شىرە كۆرىدۇ كۆزى...
مۇسكۇللىرى كېتەر كىرىشىپ،
لىۋى تىترەر يېنىك دۈرت ئوقۇپ.
ئانا كۈتەر، كۈتەر تاقەتتە،
ئانا، ئۈمىدىنىڭ كەشتىسىن توقۇپ.

* * *

پارقىرايدۇ رەڭگا - رەڭ چىراق،
زال تەۋرەيدۇ ناخشا - كۈلكىدىن.
خاتىرجەملىك، نازاكەت چاقنار،
قىزنىڭ گۈزەل ياشلىق خۇلقىدىن.
ياغرىماقتا ۋالىس نەغمىسى،
قىز پىرقىرار، - پىرقىرار جاھان.

قۇچار كۆڭلى جەننەت پەيزىنى،
يات كۆزلەرنى قىلىپ ئۇ مېھمان.

* * *

تۈن نىسبىگە چىلىدى خوراز،
قىزى قايتتى خۇشال ۋە ھارغىن.
قورۇق يۈزنى سۆيدى شات كۈلكە،
گۈلگۈن چىرايى نىچۈنكىن سالىقنى.
پايتەك بوپ ئانا بىچارە،
كەلتۈردى تېز قىزىق شورپىنى.
«تويۇنۇپ، ئىچ» «يۇمشاق ئۇخلا» دەپ،
سالىدى قوشلاپ ئەتلەس كۆرپىنى...

سەھەر يەنە ياغماقتا يامغۇر،
كۆك يۈزىنى قاپلىغان تۇمان.
ئانا قەلبى سۈزۈك قاشتېشى،
كىم بۇنىڭغا قىلىدۇ گۇمان؟
بەختلىك قىز تەرەددۇت ئارا
ئۈلگۈرمىدى بىر سۆز قىلىشقا.
كۈنلۈك تۇتۇپ بىكەتكىچە تا،
ئۇزاتتى ئانا قىزىنى ئىشقا.
شارقىرايدۇ تىنىمىسىز يامغۇر،
يۇيۇپ ئۆتۈپ ئانا قەددىنى.
يامغۇر ۋە ياش كەتتى سىڭىشىپ،
كىم بىلىپتۇ ئۇنىڭ قەدرىنى؟!

سېخى ئەينەك

يورۇپ كەتتى ئۆيۈم ۋاللىدە،
دېرىزەمدىن كىرىپ كۈن نۇرى.
قانائەتلەندى ھېسلىرىم شۇ دەم،
ئېلىپ بۇندىن ئىلھام ئۇچۇرى.

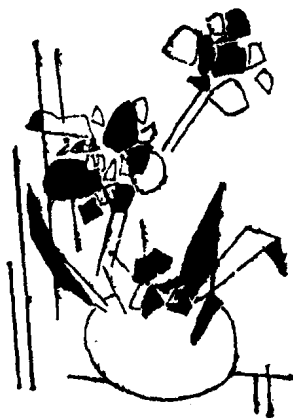
سۈزۈكلۈكتە خۇددى زۇمرەتتەك،
دېرىزەمنىڭ ئاشۇ ئەينىكى.
نۇر ئېقىمى ئۆتىدۇ ئۇندىن،
ھەم كۆرۈنەر جاھان كەڭلىكى.

ئەينەك سېخى، ئەينەك ۋاپادار،
رەڭ قوشىدۇ خىسلىتىمىزگە.
ئىچى تارلىق قىلماس ئۇ زىنھار،
جەمئىي نۇرنى ئۆتۈنۈپ بىزگە.

گېزى كەلسە بەزىلەر كەبى
«ئازراق يۇلۇپ قالاي» دىمەيدۇ.
نەپ قوغلىشىپ، يۈزىنى بوياپ،
مىننەت بىلەن پارە يىمەيدۇ.

ھۆرمەت بىلەن تىكىلىپ ئاڭغا،
بىلدىم ئېسىل تۈزۈكلىكىنى.
چۈشەندىم، پاك خىسلەتلىرىنىڭ
بۇلاق كەبى سۈزۈكلىكىنى!

1984 - يىل

يىراق بولسۇن مىننەتتىن ئالەم

يەر تېگىدە ياتىدۇ يىلتىز
دەرەخلەرگە قۇۋۋەت بېغىشلاپ.
چېچىكىنى كۆرسەتمەس ئەنجۈر،
بەرگەندىمۇ مېۋە يېنىشلاپ.

پولات چىۋىق بىتون ئىچىدە،
بىنالارنى تۇرىدۇ تۇتۇپ.
سۈت بېرىدۇ سامان يەپ كالا،
چالۋاقىماس ئالەمنى قۇچۇپ.

بىلسەڭ ئاشۇ تۆھپىكارلارنىڭ
ئەل قەلبىدە ھۆرمىتى يۈكسەك.
لېكىن بەزى كىشىلەر باركى
مىكياندىن ئۆتە پايىپتەك.

تۇخۇمچىلىك ئەمگىكى بولسا،
ھەر بىر ئۆيگە بارار قاقاقلاپ.
«ماختىمامسەن» دەيدۇ ئەيمەنمەي،
ئۇچرىغاننى تۇتۇپ سوراقلاپ.

جار سېلىشتىن يانماس ئۆزىمۇ،
شۆھرەت شۇنداق ئۇلۇغ ئۇلارغا.
ئالتۇن تۇغۇپ قويسا مۇبادا،
چىقار ئىكەن ئەرشى - ئالاغا.

بولدى، ئالتۇن تۇغمايلا قويسۇن،
يىراق بولسۇن مىننەتتىن ئالەم.
مېۋە بېرىپ، تۆھپە يارىتىپ،
ئەنجۇر خىسلەت بولسۇن ھەر ئادەم.

1984 - يىل

ھايات

1

ئولتۇرىدۇ بىر بوۋاي
پېتىۋاتقان قۇياشقا قاراپ،
قۇياش
بۇلاپ قاچتى ئۇنىڭ
ساقلىدىن قۇندۇز رەڭگىنى.
ئۇپۇق يۈتۈپ كەتتى قۇياشنى،
ئورمانلارغا يامراپ چىقتى تۈن.
بوۋاي
ئاق بۆك قىلىپ كىدى
تولۇن ئاينى.

ئۇ ئولتۇرىدۇ قۇياشنى كۈتۈپ،
قۇياش چىقسا
تۈن بىلەن
ئالەمشارمۇ ساقلى ئۇنىڭ؟
بېشىغا قىرلاپ قارا تەلپەكنى
باغچىلاردا يۈرەرمۇ
يارى بىلەن
ھىدىنى پۇراپ

ئۆزى تەرگەن گۈللەرنىڭ؟

2

شىلىدىرلاتسا ئۇچقۇر شاماللار

دەرەخ

قويۇپ بەرمەس ھەر ياپرىقىنى،

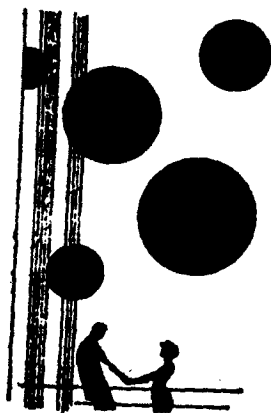
خۇددى ئەڭ ئاخىرقى بىر ياپرىقىدەك.

مەن

قۇچاقلايمەن ھەر بىر مىنۇتنى

گوياكى ئەڭ ئاخىرقى مىنۇتلىرىمدەك.

1986 - يىل فېۋرال

چوشلىرىم

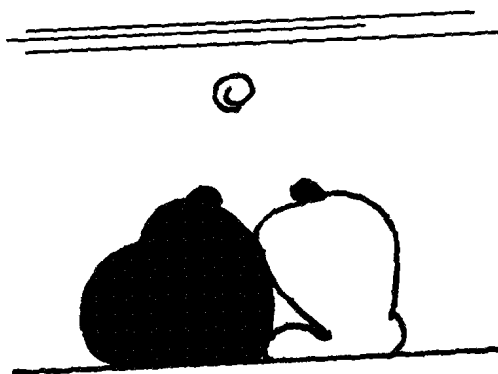
ئاسان قىلىدىك قىيىننى،
قىيىن قىلىدىك ئاساننى.
چاقىرغاندا نىگارنى
چىقارمىدىك زۇۋاننى.
بۇغۇلدۇم، ئاھ، بۇغۇلدۇم،
بۇلبۇل بولۇپ تۇغۇلدۇم.

ئىچەلمىدىم قول يەتمەي،
يارىم سۇنغان چايىنى مەن.
ئوڭدا يېتىپ ئۈزۈپلا
ياستۇق قىلىدىم ئايىنى مەن.
ئاي ئىچىدە ئويغاندىم،
يار قوينىدا تولغاندىم.

جۇل - جۇل قالىدىم تويىدا مەن،
كۆزلەر مېنى يەپ كەتتى.
شاھى تونغا پۈركەندىم،
تاپنىمىدىن ئوت كەتتى.
ئوت ئىچىدە ئۆلمىدىم،
بار - يوقۇمنى بىلمىدىم.

ئەي چۈشلىرىم، چۈشلىرىم،
 يالغانمۇ سەن، راستمۇ سەن.
 گاھ يىغلىتىپ، كۈلدۈرۈپ،
 تىرىك دارغا ئاسما سەن.
 مەندىن يىراق كەتمە سەن،
 قىيناپ ئەخمەق ئەتمە سەن.

1988 - يىل

يىقىلماس ئابىدىلەر

ئەھمەد زىيائى خاتىرىسىگە

يىراق كېچىلەردىن كەلدىڭ چاقماقتەك،
قەلبىڭدىن زېمىنىگە تۆكۈلدى زىيا.
گىن بەردى جىسمىڭگە ئەل - ۋەتەن ئىشقى،
كۈيلىدىڭ تاڭلاردا بۆلبۈلدەك گويا.

قىممىتىڭ ئەقىدە، ۋىجداندا چاقنار،
ھاياتتىن پاراغەت كۈتمىدىڭ بىراق.
جۇدۇنلار سوقسىمۇ تەكرار ۋە تەكرار،
مەشئەلدەك يېلىنچاپ ئۆچمىدىڭ بىراق.

نادانلىق - ھالاكەت ۋە زۇلمەت، دېدىڭ،
بىر ئۆمۈر ئىلىمگە چىللىدىڭ ئەلنى.
ياراتتىڭ بىباھا دۇردانە قۇرلار،
ئىجاد ۋە مېھنەتتىن يەشمىدىڭ بەلنى.

تەلۋىچۈك بويىدا «رابىيە - سەئىدىن» * ،
 ھېلىمۇ تارىخنى تۇرىدۇ سۆزلەپ .
 تەۋەرۈك بىزلەرگە «قۇتادغۇ بىلىك» ① ،
 قۇرلاردىن تەرىڭنى كۆردۈق بىر - بىرلەپ .

ئۇنتۇماس ئۇن تىنىسىز تۆھپىكارنى ئەل ،
 شۆھرەتلىك جۇلاردىن سەن ئىدىڭ يىراق .
 كىم تاقىر تاغلارغا ئاغدۇرار نەزەر ،
 ئېڭىشەر بۇلدۇقلاپ تۇرسىلا بۇلاق .

زۇنۇن قادىرى خاتىرىسىگە

كىندىك قېنىڭ تۆكۈلگەن تۇپراق ،
 ئابىدەڭنى ئىزدەيدۇ سەرسان .
 يوللارنى گەر باسسۇمۇ شىۋاق ،
 مەنزىلدە تۇغ قىلىدۇ جەۋلان .

تىۋىشىڭدىن ئۇلغاياغان سەپەر ،
 سەپ ئالدىدا نەۋقىران ئىدىڭ .
 چەيلىسىمۇ قىسمەت سەندىلى ،
 باش ئەگمىگەن ، سولمىغان ئىدىڭ .

توغراقلارنىڭ كۆز ياشلىرىدا ،
 ئەسلەر سېنى تارىم ۋادىسى .

بەرگەندى شاھانە ئورۇن،
ساڭا ئەلنىڭ كۆڭۈل خانىسى.

سەن ئۈمىدۋار بۈيۈك چال ئىدىڭ،
«توي» * ئوينايىتىڭ ماغدۇر كەتسىمۇ. *
چېنىقمىغان مەتنىياز بۈگۈن،
چاچ ئالدۇرساڭ تەكرار كەستىغۇ. ②

«غۇنچەم» * تېخىچە تۇرۇپتۇ ياپ - ياش،
كۈتەر سېنى ئالمىلىق باغدا.
ناخشا ئېيتىپ كەتتى «گۈلىنسا» *،
كېلەر سەنمۇ سېغىنغان چاغدا.

تېيىپجان ئېلىيۇپ خاتىرىسىگە

راست!
تۈگىمەيدىغان ناخشا ئىكەن بۇ،
«سەنمۇ ئېيتىپ تۈگىتەلمىگەن» .
تالاي - تالاي مەنزىل تۇرۇپتۇ،
سەن كۆزلىگەن، بىز يېتەلمىگەن.

ۋەتەن ھەققىدە ئوقۇساڭ غەزەل،
ناۋائى مەمنۇن باققاتتى ساڭا.
دىرىم كۈۋرۈكىدە ياڭراپ ئاۋازىڭ، ③
ئالقىش سەل بولۇپ ئاققانتى ساڭا.

شېئىر مىللىتى دېسە خەلقىمنى،
سېنىڭ نامىڭ يادلىنار ھەرۋاق.
ئىز باسماقتا ئۈمىدلىك قوشۇن،
سەن سەركەردە، سەن ئاڭا بايراق.

پاختەكلىدە يازغان خېتىڭ بار، *
«چال ئوغلۇم» * دەپ قىلغان خىتابىڭ.
«ئۆلۈپ كەتتى ۋالاقىتەككۈرۈۋ»،
ئېغىر كەلگەن چېغى جاۋابىڭ.

يۈرەكلەردىن كۆچتى يۈرەككە،
«يۇرتنى كۆرۈپ دېگەن گەپلىرىڭ» *.
«ئارچا» * مەدۇر، «كەۋسەر» * مەدۇرىا،
ھەجەپ ئىللىق پۇرار بەتلىرىڭ.

«زەپ چىرايلىق كەلگەنتى باھار»، *
«شۇندىن بېرى» * سەن يوق قاتاردا.
جىمىپ قالدى «شېئىر مەشرىپى» *،
«يىغا تۇتتى بىزنى باھاردا» *.

ئابدۇكېرىم خوجايۇپ خاتىرىسىگە

يۈرەكلەرنى ئۆرتەپ شۇم ئەجەل،
ئېلىپ كەتتى سېنى باھاردا.

قالدى بىزگە سەندىن تۆت باھار، ①
بەلكىم سىڭىپ كەتتىڭ باھارغا.

باھارنىڭمۇ ھەيكىلى بارمۇ،
بولسا «ئىككى ھەيكەل» * تىكلەيمۇ؟
شۇندا شېرىن سۆھبەت قۇراتتىڭ،
سەن ئېگىزدە، مەن پەس، دېمەيمۇ.

«جەننەت نەدە دېسەڭلار» * دوستلار،
باھار سۆيگەن شائىر قەلبىدە.
قاسراق تاشلاپ جۇدۇندىن كېيىن،
ئۆتۈپ چىقتىڭ يېڭى بەيگىدە.

شارلار تېغى، باغداش باغلىرى،
«ئۆزلە قېنى» سورايدۇ يىغلاپ.
«پارچە» * يېزىپ يۈرگەندۇر شائىر،
كۆكلەم بولۇپ كېلەيلى چىلاپ.

ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر خاتىرىسىگە

كارۋان يولىدا كۆمۈلمەس «ئىز» * نىڭ،
جانلانماقتا «ئويغانغان زېمىن» *.

يېتىلمەكتە ئوغۇل ۋە قىزىڭ،
ئۇلار دەريا، ئۇلار زور ئېقىن.

چاقناپ تۇرار «قەشقەر كېچىسى»*،
يۇلتۇزكەبى مۇڭلارنى تۆكۈپ.
بوغدا ئاتا ئاق لىچەك ئارتىپ،
سېنى ئەسلەر خىيالغا چۆكۈپ.

تاۋۇتۇڭنى باشلارغا ئېلىپ،
ئۇزاتقانى جانىجان ئېلىڭ.
ئەلنىڭ قەلبى سېنىڭ جەننىتىڭ،
نۇرلانىماقتا ئۆمۈر مەنزىلىڭ.

زوردۇن سابىر خاتىرىسىگە

سوقۇپ تۇرار ھېلىمۇ «ئاۋرال شامىلى»*،
تىنىقىدا ئارچىلارنىڭ خۇش پۇراقلىرى.
«قوشنىلار»* غا ئەگىشىپلا سەن كەتتىڭ بىردىن⑤
جىمىپ قالدى ھىسامكامنىڭ شوخ چاقچاقلىرى.

سېنى قانداق ئۇنتۇيدۇ «ئېھ، توپىلىق يوللار»*،
«جىگدىلەرمۇ پىچىرلايدۇ»* نامىڭنى يادلاپ.

«بوش كەلمەيدۇ تۇرپانلىق» * لار ، «دولان
ياشلىرى» * ،

يېڭى ئەسىر قۇچقىغا كىرگەندە ئاتلاپ .

1999 - يىلى 31 - دېكابر

ئىزاھاتلار

* بەلگىسى قويۇلغانلىرى ئەدىپلىرىمىزنىڭ شۇنامدىكى ئەسەرلىرى كۆزدە تۇتۇلىدۇ.

① ئەھمەد زىيائى «قۇتادغۇبىلىك» نىڭ نەزمىي يەشمەسىنى ئىشلىگەن ئاساسلىق كىشىلەرنىڭ بىرى.

② مەرھۇم زۇنۇن قادىرى 1989 - يىلى بىر ئاۋۇستا ساتىراشقا چاچ - ساقال ئالدۇرغاندا بىر نەچچە يېرى كېسىپ، ئېغىر دەرىجىدە ياللۇغلانغان ھەم جېنىدىن ئايرىلىپ قالغىلى تاس قالغانىدى.

③ تېيىپجان ئېلىيۇپ 1982 - يىلى يۈگۇسلاۋىيىنىڭ ستروگا شەھىرىدە ئۆتكۈزۈلگەن شېئىرىيەت بايرىمىدا شېئىر ئوقۇپ، قىزغىن ئالقىشقا ئېرىشكەن.

④ شائىرنىڭ «ئونىنچى باھار»، «باھار ناخشىسى»، «تۇپراق، باھار ۋە مەن»، «باھار بىلەن كەلگەن شېئىرلار» ناملىق تۆت توپلىمى كۆزدە تۇتۇلىدۇ.

⑤ زوردۇن سابىر ئۆزىنىڭ يېقىن قوشنىسى پىشقەدەم ژۇرنالىست، شائىر ئابلىمىت سادىقنىڭ ئايالى ۋاپات بولۇپ ئەتىسلا ئالەمدىن ئۆتتى.

رەڭدار تۇيغۇلار

ۋەتەن ئىشقى

دىيارىم سەن ئۇلۇغ جۇڭخۇا سېنى كۈيگە قاتاي دەيمەن،
ئىجادىم غۇنچىسىنى ئاي جامالىڭغا تاقاي دەيمەن.

قەدىرلىك تۇپرىقنىڭ گۆھەر، گىيا - تاشنىڭ مىسالى زەر،
شۇ تۇپراقتا بولۇپ ئېقىن يېقىپ باغرىم ئاقاي دەيمەن.

ھاۋايىڭدىن ھوزور تاپسام كۈنۈمكى مىڭ ئەسىرگە تەڭ،
شۇڭا ئۆلسەممۇ قەبرىمدە ھاياتتەكلا ياتاي دەيمەن.

بەخت سەندە، قەدىرسەندە، ھاياتنىڭ لەززىتى سەندە،
ئەجىر قەنتى ئىلىم پەندە، شۇنى جەڭدە چاقاي دەيمەن.

سېنىڭدە ياشىغاچ تاتلىق، سېنىڭچۈن ئۆلىمىگىم شاتلىق،
گېزى كەلسە شۇڭا جاننى ساڭا تەقدىم قىلاي دەيمەن.

1979 - يىل 30 - سېنتەبىر

مېنىڭ يارىم

ئايا، دوستلار، قەيسىمەن، بىر گۈزەلگە ئاشىنا يار بولدۇم،
گويا ئاھۇ كەبى ئول يار نىگاھىغا شىكار بولدۇم.

ئاڭا باغلاندى دىل رىشتىم، بولۇپ جىسمىگە پەيۋەندە،
ئۇنىڭدىن ئايرىلىپ قالسام شۇ ھانە مەن بىمار بولدۇم.

ئۇنى مەن ئوخشىتارمەن كۆكتىكى جانان تولۇن ئايغا،
ئۇنىڭ نۇرى بىلەن سىرداش بولۇپ تۈنلەر بىدار بولدۇم.

يىادە كەتمىگەي ئېيتسام ئۇنى نۇرلۇق قۇياشم دەپ،
سرايم زەپىرانتى نۇر ئېمىپ ئۇندىن ئانار بولدۇم.

ئۇنىڭ ئابى شىكەردەك لەۋلىرىدىن ئىلتىپات ئالغاج،
ئى چۆلدە چاڭقىمغان كارۋان كەبى ھەردەم خۇمار بولدۇم.

ئۇنىڭ ئىشقى دىلىمغا نۇر، تېنىمگە بەردى كۈچ، دەرمان،
ئشاردىم، يايىدىم كۆكلەپ ئېگىز تاغدا چىنار بولدۇم.

باھار كەلگەچ نىسىپ بولدى ماڭا بۇ ھۆرۋىسال پەيتى،
بىلەمسىز قانچە يىللاپ مەن ئۇنىڭغا ئىنتىزار بولدۇم.

شۇ ئۆسمۈر چاغدىلا چۈشكەچ بېشىمغا ئىشقى سەۋدايى،
يېتەلمەستىن ئاڭا ھىجران چۆلىدە بەكمۇ زار بولدۇم.

پۈتۈپ شۇ ئىنتىزار چاغلار - مانا يار ۋەسلىگە يەتتىم،
بۇ شاتلىقتىن مۇھەببەت نەغمىسىدە شوخ دۇتار بولدۇم.

ئۇنى جەننەتتىكى پەيكەر - پەرىگە ئوخشىتالمايمەن،
ۋاپادار ئۇ جىمى ياردىن، ئاڭا چىن دىلىپكار بولدۇم.

شېرىندۇر ئۇ شاراپ تۇتقان ئابى زەمزەم بۇلاقىدىن،
شۇڭا پەرھات بولۇپ تاغلار ئارا گۆھەر قازار بولدۇم.

سەپەرلەر بەيگىسىدە بىللە بولغاچ ھەر قاچان ئول يار،
گويا تۇلپار بولۇپ بەيگە بېشىدا تېز چاپار بولدۇم.

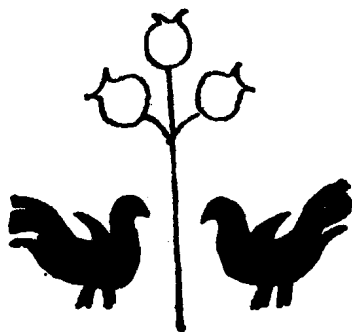
ئۇنىڭ شەمى - نۇرىدىن بۇ كۆڭۈل باغىم گۈلىستاندۇر،
شۇڭا دىل مۈلكىدىن ئەلگە قىزىل لالە تۇتار بولدۇم.

مېنىڭ بەخىرىم، غورۇرۇم، شەۋكىتىم، شانىم، قاناتىم ئۇ،
دېيىشكە مەن شۇڭا ھەقلىق، ئۇنىڭسىز شەرمىسار بولدۇم.

بۈشەنگەنسز بۇ ئوتلۇق ئىشقى نامەنىڭ ئورامىغا،
 ئىلىم - ئىرپان ئىرور يارىم - ئۇ بىرلە شان تاپار بولدۇم.

بۈگۈن بەختلىك يىگىتمەن ئاشۇ يارنىڭ ۋەسلىنى قۇچقان،
 مۇڭا خەندەن ئۇرۇپ بۇلبۇل كەبى نەزمە قاتار بولدۇم.

1980 - يىل مارت

تۇيۇقلار

ئەي، خەلقىم، جاپالىق ئىشقا سال مېنى،
 ئۆت، چوڭقۇر دەريادىن قىلىپ سال مېنى.
 ۋاپادار ئوغلۇڭ مەن، ئەجرىڭدە ئۆسكەن،
 يالتايسام يولۇڭدىن، راسا سال، مېنى.

* * *

مەيلى مەن قوغلىنىي دوزاق بار ياققا،
 ۋە ياكى تاشلىنىي قاينىغان ياغقا.
 ۋەتەندىن كەچ دەسە، كەچمەيمەن ھەرگىز،
 ئۆگەنگەن تىلىم بۇ سوراقتا «ياق» قا.

* * *

ۋەتەن ئۈچۈن يالىڭىياق قارلارنى كەچ،
 گېزى كەلسە قانلار تۆكۈپ جاندىنمۇ كەچ.
 ئىزىڭ قالسۇن، قانلىرىڭدىن ئۈنسۇن لەيلى،
 شۇندا خەلق يادىلار سېنى سەھەر ۋە كەچ.
 1982 - يىل

سەن ئالتۇن بۇلاقسەن، سەن ئۆچمەس چىراق

ئانا مەكتىپىم شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى قۇرۇلغانلىقىنىڭ 50 يىللىرىغا بېغىشلايمەن)

شاتلىنىپ نە ئۈچۈن ئېيتماي مەن قوشاق،
بېشىڭغا ئەللىك تال سانچىغاندا ئاق.
ئاق نۇرۇڭ يورۇتقان قەلبىم تېڭىدا،
تەشەككۈر شەپقى كۆتەردى بايراق،
سەن ئالتۇن بۇلاقسەن، سەن ئۆچمەس چىراق.

* * *

يادىمدا، تېخىچە كۆپ نادان ۋاقتىم،
جاھاننى جامچە بار دەيدىغان ۋاقتىم.
ئۇزاتتىڭ ئانىجان، شەربەت جامىنى،
چۆل كەبى تەلمۈرۈپ چاڭقىغان ۋاقتىم.

تۇمانلىق قەلبىمنى يورۇتقان ئۆزۈڭ،
مىللەتنى، غورۇرنى تونۇتقان ئۆزۈڭ.
ئەل ئۈچۈن ئۆگەنگەن ھەمدە ياشا، دەپ،
يېڭىلىمەس ئىستەكلەر ئۇرغۇتقان ئۆزۈڭ.

سۆزلەشكە بۇلبۇلدەك سۆز بەردىڭ يەنە،
 بۈركۈتچە نۇرانە كۆز بەردىڭ يەنە.
 ھايات سەھنىسىدە ھەر كىم قاتارى
 مەردانە تۇرۇشقا يۈز بەردىڭ يەنە.

ئاشۇ چاغ يادىمدىن زادىلا كەتمەس،
 تاقىر باش ئۇستازىم ئۆتكەن تۇنجى دەرس.
 چاقماق ئۇ، بوران ئۇ، قۇياش نۇرى ئۇ،
 ئېڭىمنى ئويغاتقان بۈيۈك، مۇقەددەس.

ئۆگەتتى ئۇ ماڭا مەھمۇد، يۈسۈپنى،
 ئۇيغۇرنى، لوتۇننى ۋە لېرمونتوۋنى...
 كەشپىيات يولىغا باشلىدى ئۆزى،
 تەپەككۈر ئۆيۈمدىن چېقىپ قۇلۇپنى.

ئادە، تۆت يىل ۋەزنى تەڭ قىرىق يىلغا ساق،
 ئۆگەنسەك، ئۆگەنسەك زادى قانمىساق.
 ئېتىلىپ تۇراتتۇق، يېنىپ تۇراتتۇق،
 زېھنىمىز تىنىمىسىز ئۈزەتتى ساداق.

كۆل بويىنى ئايلىنىپ دوستلار يانمۇ - يان،
 تۈنلىرى شېئىرلار يادلايتۇق ھامان.
 بۇغدادىن قايتاتتى ئەكس سادامىز،
 تىنىق كۆل تەۋرىنىپ قالاتتى بىر ئان.

ۋاھ، ئەنە تۆت يىللىق قەدىناس ئۇۋام،
گۈگۈمدا قارىيىپ كۆرىنەر ئاران.
كېچىسى باشلانغان بەس - مۇنازىرە،
بۇندا تاڭ ئاتقىچە قىلاتتى داۋام.

ئېسىمدە بۇندىكى خاتىرە تامام،
زېھنىمىز شۇ جايدا بولغانى قىيام.
ئۆتكۈزۈپ باشلاردىن تالاي ئىسسىق - سوغ،
يېتىلدۈرگەن ئىدۇق ئاجايىپ چىدام.

مەن ئەمەس، بىز ئەمەس، بۇندا مىڭ - مىڭلاپ،
قىيسەرلەر يېتىلدى يالقۇنلاپ - چاقناپ.
ھەقىقەت ئوتىنى ياقتى ئۈستازلار،
شەپەرەڭ، قۇزغۇنلار يۈرسىمۇ ماراپ.

مەكتىپىم، سەن - ئەقىل نۇرى، زىياسى،
مەكتىپىم، سەن - بۈركۈت، لاچىن ئۇۋىسى.
مەغرۇر باش كۆتۈرۈپ تۇرغان شۇ بۇغدا،
تۆھپەڭنىڭ گۇۋاھىسى، پىرامىداسى.

بولمىساڭ سەن بىزگە بۇ ئەقىل نەدە؟
ئورنىمىز بولمامتى ئەڭ تۆۋەن يەردە؟
سىيىتىڭ تارىخى قايتىلانمامتى
نامەرتنىڭ قېلىچى يالتىراپ يەنە؟!

ئەللىك يىل قۇدرەتكە چىڭ تولغان چېغىڭ،
ياشىرىپ دەريادەك ئۇلغايدىغان چېغىڭ.
ئەۋلاتلار يېتىلدى، يېتىلەر يەنە،
تائەبەت قۇرۇماس مەرىپەت بېغىڭ!

* * *

شاتلىنىپ نە ئۈچۈن ئېيتماي مەن قوشاق،
بېشىڭغا ئەللىك تال سانچىغاندا ئاق.
ئاق نۇرۇڭ يورۇتقان قەلبىم تېڭىدا،
تەشەككۈر شەپقى كۆتەردى بايراق،
سەن ئالتۇن بۇلاقسەن، سەن ئۆچمەس چىراق.

1985 - يىل 27 - سېنتەبىر

مەن يىغلاپ تۇغۇلدۇم، كۈلۈپ ياشايمەن

«ۋار» قىلىپ بالىستىن چىقتى بىر سادا،
دۇنياغا كەلدى - دە، ئاھ، تىرىك بىر جان.
بۇ يىغا ساداسى - بەخت ناۋاسى،
ئاتىنىڭ يۈزىگە ئۇرغۇپ چىقتى قان.

قوللاردىن - قوللارغا يۆتكىلەر بوۋاق،
شاتلىقتىن چېھرىلەر نۇر تۆكەر تال - تال.
بېسىقماس بوۋاقتىڭ يىغىسى بىراق،
تىپىرلار قۇچاقتا، بىر تايچاق مىسال...

دۇنيادا ھەر كۈنى شۇنداق يىغىلار،
ئېپ كېلەر قانچىلاپ دىللارغا شاتلىق.
بۇ يىغا ئانىغا بەخت تۇيۇلسا،
ئەجەپكىن، بالىجان نالەيدۇ ئاچچىق.

بەرھەق، راست! ھېچكىممۇ ئانا قارىندىن
ۋىلىقلاپ كۈلگەنچە تۇغۇلغان ئەمەس.
(كۈلسە بىر دەھشەتقۇ؟) شۇڭلاشقا يىغا
ھېچكىمگە غەلىتە تۇيۇلغان ئەمەس.

يىغنى گويىكى ناخشا بىلگەندەك
ئارامسىز ئىسەدەپ تۇغۇلغان مەنمۇ.
بۆشۈككە ۋۇجۇدۇم تېڭىلغاندا چىڭ،
تۈن بويى يۇلقۇنۇپ بوغۇلغان مەنمۇ.

ئويلايمەن شۇ يىغام ۋەجىنى ئەمدى،
خىياللار ئېزىتقۇ، خىياللار سەبى.
ئويلايمەن، شۇ سەۋەب ئايان بولسۇن، دەپ،
بۇلۇتلار كەينىدىن ئاي چىققان كەبى.

بەك ئۇزۇن، بەك ئۇزۇن بىلىندىمۇ يا،
توققۇز ئاي، توققۇز كۈن ياتسام قوساقتا.
ئەشۇ چاغ ئارزۇلار ئارام بەرمەستىن
تەلپۈنگەنمىدىم يا كەڭرى يايلاققا؟

ۋەياكى بىلىدىمۇ يۇمران تېنىمنىڭ
زاكىغا ئەركىسىز باغلىنىشىنى؟
قۇياشقا قول سوزۇپ تەلپۈنەلمەستىن
سۈت كەبى باغرىمنىڭ داغلىنىشىنى؟

ۋەياكى ئانامنىڭ ئازابلىرىغا
تۆلىگەن بەدەلنىڭ يىغىسىمۇ بۇ؟
ۋەياكى كەلگۈسى ھۆر ھاياتىمنىڭ
ھارپىسى، بەلگىسى، جىلۋىسىمۇ بۇ؟

مەيلىلا نېمىدىن بولسۇن ئۇ يىغام
بىھۇدە ئەمەسكەن نالە يۇ، پەرياد.
ئاسايىش يىڭىرەكەن غەم - غۇسسەلەرنى،
قۇدرەتلىك تەلپۈنۈش تاپارەكەن مۇرات.

سۈمۈردۈم مەن ئانام سۈتىدىن شاتلىق،
يىغامغا بىر - بىرلەپ قويۇلدى چېكىت.
كۈلۈشنى ئۆگەندىم، كۈلۈپ چوڭ بولدۇم،
دېمەيدۇ ھېچكىممۇ يىغلاڭغۇ يىگىت.

زامانەم كېپىلدۇر كۈلكەمگە مېنىڭ،
تەۋرىنەر بەختنىڭ قوينىدا خەلقىم.
بۆشۈك ئەمەس ئەمدى مەن تولپار ئۈستىدە،
قۇياشتىن نۇر ئېلىپ يېتىلدى ئەقلىم.

بۇلۇتلار باغرىنى تېشىپ چاقماقتەك،
تەپەككۈر كۆكىدە چاقنىيالايمەن.
دالىدا تاشلاردىن يالقۇن چاپرىتىپ،
بەھوزۇر قىيىغىتىپ تاقلىيالايمەن.

ئېزىتقۇ يامراتقان ئاچچىق ئىسرىقلار،
كۆزۈمنى زىنھاركى ياشلىيالايدۇ.
كۈلىمەن، تۇمانلار ئىچىدىن بالقىپ،
ئېڭىمنى غەپلەتكە باشلىيالايدۇ.

ئاجايىپ مۇئەمما ھايات قىسمىتى،
كىملىرىنى يىغلىتىپ كۈلدۈرمىگەن ھەم.
چوغلۇنۇپ ئېچىلغان ئەتىرگۈل چېغى،
تالڭ پەيتى مەڭزىدە يالتىرار شەبنەم.

كۈلىمەن، خەلقىمىز قۇچقاندا زەپەر،
كۈلىمەن، مۇھەببەت تاپقاندا ۋىسال.
كۈلىمەن جاپالار ئالدىدا مەغرۇر،
ئۆلۈمۈمۈ چېھرىمنى قىلالماس ئوسال!

مەن يىغلاپ تۇغۇلدۇم، كۈلۈپ ياشايمەن،
بۇ خەلقىم ئۆگەتكەن قەيسەرلىكىمدىن.
ئۆلسەممۇ تەبەسسۇم بىلەن كېتەرمەن،
ھاياتنى سۆيگۈچى چىن ئەرلىكىمدىن.

1986 - يىل سېنتەبىر

پەخرىم

ئادەممەن
ئادىملىك سۈپىتىمدىن،
سېزىمەن تاغدەك غورۇر ئىپتىخارنى.
بار مەندە ئادەمگە خاس خىسلەت، ۋىجدان،
تەڭرىدىن تىلىمەيمەن بەخت، باھارنى.

بۇ ۋىجدان ۋۇجۇدىمغا جان بېغىشلاپ
ياشىنتار مېنى دائىم پاك ھېسىيات.
بىلىمەن غەزەپلىنىش ھەم كۈلۈشنى،
تەپەككۈر ئاسمىنىدا قېقىپ قانات.

ۋە لېكىن قانات ماڭا لازىم ئەمەس،
ئۇچۇشنى خالىمايمەن سامالاردا.
ئايرىلماي ئانا تۇپراق قۇچىقىدىن،
ماڭىمەن يالاڭ ئاياق دالىلاردا.

ماڭىمەن گۈزەل پارلاق مەنزىل تامان،
چۆللەردە ۋە تاغلاردا ئىز قالدۇرۇپ.
يۈرمەيمەن ئۆزۈم ئۈچۈن ئەزەن ئېيتىپ،
خاتىرە مۇنارىنى ھەم سالدۇرۇپ.

تەھىقتكى تاماسىزمەن،

خالىمايمەن

بولۇشنى ئوردىلارنىڭ تاجىسىمۇ.

بولمايمەن پاكالارنىڭ ئېگىزرەكى،

ۋە ھەتتا ئېگىزلەرنىڭ سايىسىمۇ!

راست، دوستۇم،

ماڭا قانات ھاجەت ئەمەس،

قاناتلىق تەرك ئىتەرگەن دىيارىنى.

مەن ئۆستۈم ئانا تۇپراق قۇچىقىدا

سۆيىمەن ئۇنىڭ قىشى، باھارىنى.

راست دوستۇم، ماڭا قانات ھاجەت ئەمەس،

ماڭىمەن بۇتۇپراقتا ساپ تەر تۆكۈپ.

تۇپراققا ۋە خەلقىگە تەسەددۇقمەن،

ئۆلسەممۇ دۈم ياتمەن يەرنى سۆيۈپ.

* * *

ئادەممەن

ئادىملىك سۈپىتىمدىن

سېزىمەن تاغدەك غورۇر - ئىپتىخارنى.

تائەبەت ئاددى ۋە پاك بىر ئادەم مەن!

ئەقىدەم زىكىر قىلار بۇ شۇئارنى.

دەريادىن چۇقان...

گۈزەللىك ئىشقىدا يۈرىكىم ئاتەش،
چاڭقىغان ھېسلىرىم باشلايدۇ مېنى.
كېلىمەن ساھىلنى بويلاپ يىگانە،
خىيالىم دولقۇنغا تاشلايدۇ مېنى.

لەڭ ئۇرۇپ ئاقىدۇ دەريا تىنىمىسىز،
بېتىدىن زۇمرەتتەك سۈزۈكلۈك ئايان.
ئېقىنىدا نۇرنى چايقايدۇ قۇياش،
تەلمۈرۈپ ئەكسىنى كۆرەر ھەم ئاسمان.

كۆمۈشتەك ئېتىلىپ تۇرغان بۇزغۇنلار
ئەسلىتەر ئالمنىڭ چېچەكلىرىنى.
مۇلايىم ئېقىشى رايش تەۋرىنىپ
كۆرسىتەر لەيلىنىڭ بىلەكلىرىنى.

چوققىدىن باشلانغان ئەي دەريا، ساڭا
قوشۇلدى قانچىلاپ ئەگىزۇ - قىيان.
سۈيۈڭنى بولغىماق قەستىدە چۈشكەن
ئەخلەتۇ - چاۋالاركەتكەندۇ قايان؟

هە مانا ئالدىمدا ئۇلۇغ دولقۇننىڭ
 ساھىلغا ئۇرۇلۇپ شىۋىرلاشلىرى.
 قىرغاققا قىستىلىپ قاپتۇ خەس - چۆپلەر،
 تۇرقىدا بىچارە قىمىرلاشلىرى...

بۇ قىزىق مۇئەمما، بۇ جەزىبىدىن
 قىلدى پاك بىر تۇيغۇ روھىمدا جەۋلان.
 كەلمەكتە دەريانىڭ شاقىرىشىدىن
 گۈزەللىك غالىپتۇر دېگەن بىر چۇقان!

1987 - يىلى

سەھرا يولى

يادىمدا جىلۋىلىنەر گۈزەل چۈشتەك
 بالىلىق شوغۇقلىرىم سىڭگەن يوللار.
 تومۇزدا يالىڭايىق چاپچىپ يۈرۈپ،
 چۈشۈشنى تۇلپار قىلىپ مىنگەن يوللار.

بىر ئۇچى ئۇپۇق بىلەن قۇچاقلاشقان،
 (بىلىمىمەن، قاچان بىنا بولىدىكەن تال؟)
 ھەر سۆيۈپ ئۆتسە ئۇنى ئىز - تۇياقلار،
 سەھەرنىڭ تۇمانىدەك ئۆرلەيدۇ چاڭ.

سۆيىدۇ باھار ئۇنى ئەڭ دەسلەپ،
 يېشىللىق تونىغا ئۇ چۈمكىنىدۇ.
 قاسنىقى ئەسىر كۆرگەن قېرى ئۆزىمە،
 سۈپىياڭ ئۆتسە سايىراپ، تۆكىلىدۇ.

ۋادىسى گىرەلەشكەن كۆجۈم مەلە،
 تۇتىشىپ كەتكەن تامام باغ - ۋاراندلار.
 پەرىلەر تىنىقىدەك شوخ شامىلى،
 ئاھ، جاننىڭ ھوزۇرىدۇر خىيابانلار.

شىلىدىرلاپ بويلار ئۇنى سۈزۈك ئېقىن،
قىرلاردا ئىپار ھىدلىق ياۋا چېچەك.
شاخلارنى سەھنە قىلىپ سايىرار قۇشلار،
تىلىدىن مۇقام تۆكۈپ ئىتەك - ئىتەك.

نەقەدەر سۆيۈملۈك - ھە، سەھرا يولى،
تىنمايدۇ جۇشقۇن ھايات شامۇ - سەھەر.
ھەر ياپراق ئارىسىغا سىڭىپ كەتكەن
كۈلكىلەر، پىچىرلاشلار، مۇڭ ۋە دەرتلەر.

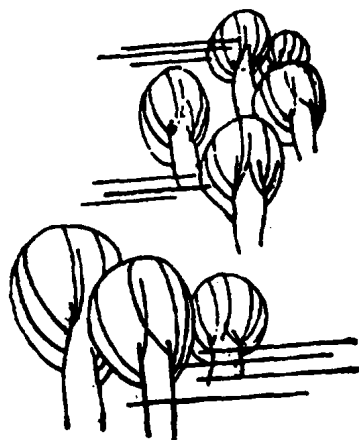
ماڭىدۇ
ماڭغان بۇندىن تالاي ئىنسان،
جاپادىن كېيىن خۇشال تويلار تارتىپ.
ئاچلىقتىن ماڭغان گاھى «يادوس» ئېيتىپ،
ئەمدىچۇ، ئۇلقلارغا ئاشلىق ئارتىپ.

جىلتامنى ئېسىپ مەنمۇ ماڭغان بىر چاغ،
ئېپقالغان ئۇ مەن ئېيتقان قوشاقلارنى.
ئەقلىمنى ئۇپۇقلارغا يېتەكلىگەن،
كۆرسىتىپ نۇر چاقنىغان يىراقلارنى.

بىلىمەن، مۇنبەرلەردە ئالىم بولۇپ،
شان - شەرەپ قۇچقاننىمۇ ئۇزاتقان شۇ.
ئۈستىگە چاڭ قوندۇرماي، سامالاردا
پەرۋاز قىپ ئۇچقاننىمۇ ئۇزاتقان شۇ.

سېغىنىدىم بۈگۈن سېنى سەھرا يولى،
 تەلپۈنۈپ ئېگىز - ئېگىز بىنالاردىن.
 ماڭغىم بار يالڭايىق توپا كېچىپ،
 سىرىڭنى تىڭشاپ ھەر گۈل - گىيالاردىن.

1987 - يىلى ئىيۇن

قەدىناس شەھىرىم

قەدىناس ئۈرۈمچى سۆيۈملۈك شەھىرىم،
 ھۆسنۈڭگە زوقلىنىپ تويماي باقمىەن.
 ھەر باقسام يېڭى تۈس كۆرىدۇ قەلبىم،
 تېرەمگە سىغمايمەن، قوشاق قاتىمەن.

كېچىسى كۆكتىمۇ يەردىمۇ يۇلتۇز،
 ئوخشايدۇ قۇچىغىڭ نۇر دۇنياسىغا.
 سەھەرلەر كوچاڭدا يۈرسەم بەھۇزۇر،
 چىگىلىپ كېتىمەن نۇر تالاسىغا.

ئادەملەر قۇياشتىن تۇغۇلغاندەكلا،
 ھۆسنىدە بەختىنىڭ نۇرى ئوينايدۇ.
 تۇرقى گۈل، كۈلكىسى بىر ئىتەك غۇنچە،
 نىگاھى سەندىن ھەم ئەتىر سورايدۇ.

باشقىچە بىر دۇنيا ئاۋات رەستىلەر،
 توي - مەشرەپ بولغاندەك شۇقەدەر قايناق.
 ئالىسەن بۇ يەردىن ساماغا ئەنداز،
 باققاللار ساداسى يۈز ئاچقۇ قوشاق.

كىم كۆرگەن بۇنچىلىك مەمۇرىيلىقنى،
جاڭ چەنمۇ، چىڭگىزمۇ، قەشقىرىمۇ يا؟
يېڭىلىق شامىلى ھەر بىر تىنىقلىق،
ئۆزگىرىپ بارماقتا ھەر تاش، ھەر گىيا.

تۈنۈگۈن قىيىسىپ تۇرغان ئەسكى تام،
دۈمچەك ئۆي ئورنىدا ئىشلار باشقىچە.
لىككىدە ئۆرلەيدۇ كۆككە بىنالار،
كۆزۈڭنى بىر دەقىق يۈمۈپ ئاچقىچە.

قارىغىن، ئەمدى ئۇ بىنا ئۈستىدە
جاڭجالچى كانايىنىڭ يوقتۇر مۇنبىرى.
پەرۋاز قىپ ئەگىيدۇ بىنا ئۈستىدە
شاتلىققا چۆمۈلگەن تېچلىق كەپتىرى.

كۆۋرۈكلەر قونماقتا باغرىڭغا شۇ تاپ،
قەلبىڭدەك ئۆركەشلىك دەريانى ئاتلاپ.
ئۈمىدلەر ۋەزنى بار ئەشۇ كۆۋرۈكتە،
تۇرىدۇ بۈگۈننى ئەتىگە ئۇلاپ.

ئۈرۈمچى يوللىرىڭ كەڭرىمەكتە تېز،
قاسنىقى باراقسان، كۆكسىدە چېچەك.
دوخمۇشلار گۈل قەسىرى، گۈللەر ھۆسنىدە
جىلۋە قىپ تۇرىدۇ نۇرلۇق كېلەچەك.

تارلىقنىڭ دەردىنى تارتتۇق ئەجەپمۇ،
 ئەمدى كەڭ بولماقتا مانا يولىمىز.
 بۇ يولدا زېمىستان كۆرمەي ماڭساق، دەپ،
 تىلەيمىز نۇر كۆرگەن چاغدا دولىمىز.

1985 - يىل

تۆكۈلمەكتە سارغايغان ياپراق

تۆكۈلمەكتە كۈز شامىلىدا
دەرەخلەردىن سارغايغان ياپراق.
ياپراقلارنىڭ شۇبىرلىشىدىن
مەن ئاڭلايمەن گويا بىر قوشاق.

دەيدۇ ياپراق:
بۇ ئايرىلىشتىن
سەزمەس دىلىم قىلچە دەرت - پىراق.
يېشىللىقنىڭ سۇلماقلىقى بار،
ھاياتلىقنىڭ قانۇنى شۇنداق.

ئارمانسىزمەن، بۇ ھاياتىدا
ئەلگە بەردىم يېشىللىقىمنى.
مەڭگۈ قۇچۇپ ياتالايتتىممۇ
بۈيۈك دەرەخ - ئانا شېخىمنى؟...

پەخىر بىلەن كېتىمەن بۈگۈن،
بۇ، ئارمانسىز تۆكۈلۈش شۇنداق.
تۆكۈلمەسە سارغايغان ياپراق،
يېڭى بىخىلار كۆكلەيەۇ قانداق؟!

* * *

شۈبىرلايدۇ زەررەڭ ياپراقلار،
 باغاشلايدۇ ئۇلارنى تۇپراق.
 خەۋەر بېرىپ يېڭى كۆكلەمدىن،
 كۈز شامىلى توۋلايدۇ قوشاق...

1985 - يىل ئاپرېل شاڭخەي

دەريا ۋە دېڭىز

يۈگەنسز تۇلپاردەك ئويناقلاپ
ئاقىدۇ دەريالار شىددەتلىك.
قىرغاققا ئۇرۇلۇپ تىنىمسىز،
نەرىلەر تارتىدۇ ھەيۋەتلىك.

شۇ قەدەر قۇدرەتلىك دەريالار،
دېڭىزغا قويۇلار ئاقىۋەت.
شاۋقۇنى چىپىدە جىمىيدۇ،
مۇراتقا يەتكەندەك ئەزىمەت.

نەچچە مىڭ دەريا يۇ - ئېقىنى
ئالدىدۇ شۇ دېڭىز قوينىغا.
ۋە لېكىن مۇلايىم تەۋرىنەر
ئوخشاپ ئۇ بىر ۋەزىمەن ئانىغا.

زوقلىنىپ بىپايان دېڭىزغا
چۈشەندىم ھاياتنىڭ بىرسىرىن.
بىرلىكتىن كۈچ - قۇۋۋەت تۇغۇلار،
كەڭلىككە مۇھتاجدۇر تار ئېقىن.

1985 - يىلى ماي - شاڭخەي چۈنمىن ئارىلى

كۆك دېڭىز

كۆك دېڭىز، كۆپ - كۆك دېڭىز،
خىسلىتىڭ زەپ كۆپ دېڭىز.
چايقىلىپ تۇرغان سۈيۈك
زۇمرەتمۇ ياكى كۆك قېمىز؟

تالڭ شامىلى يۈزلىرىڭنى
چايقىغان ئاسمانمۇ سەن؟
شېشىدەك سۈزۈك بېتىڭ،
يوق چېكىڭ
قەلبىڭ تىرەن.

سۈت ئېمىپ ھۆسنىگە تولغان
شۇ تولۇن ئايدۇر قىزىڭ.
يا سەدەپ يەمدۇ تېگىڭدە،
نۇرغا زەپ بايدۇر قىزىڭ^①

كۆكسىگە چوغلۇق تاقاپ
چىققان قۇياش ئوغلان ساڭا.

① دېڭىز بويىدا تۇرۇپ قارىغان كىشىگە ئاي بىلەن كۈننىڭ غۇددى دېڭىزدىن چىقىۋاتقاندا كۆرۈنۈشى كۆزدە تۇتىلىدۇ.

ئىچكۈزۈپ ئانار سۈيى
ئىشقىنى تۆككەنمۇ ئاڭا؟

يالتىرار ئۇ كۈندۈزى
ئەلگە تۆكۈپ زەر نۇرىنى.
سەير ھېتەر ئاي تۈنلىرى
باققا يېيىپ ئاق تورىنى.

ئەي، ئەزىم كۆپ - كۆك دېڭىز،
سەن بۈيۈك ئۆلمەس ئانا.
ئاينى تۇغدۇڭ كۈننى تۇغدۇڭ،
زوقلىنار ئالەم ساڭا.

1986 - يىل ماي چۈنمىن ئارىلى

قۇملۇق ۋە دېڭىز

قاي تەڭرىنىڭ ئىلتىپاتى بۇ،
 بىر بىرىنى ئايرىپ تاشلىغان؟
 يىراقلاردىن تۈرۈلۈپ كېلىپ،
 ساھىللارغا تىنماي يامىشىپ،
 ئىنتىلىدۇ دېڭىز قىرغاققا،
 ئۇ چىقماقچى بولغاندەك
 گويا تۇپراققا،
 كۆز ياشلىرى
 قىيالاردا
 ئايلىنىدۇ كۈمۈش مۇنچاققا...
 ئەسىرلەر بويى
 سۇغا زار بولۇپ،
 ياتار چاڭقاپ بىپايان قۇملۇق.
 باقساڭ ئاڭا
 يېشىللىقتىن ھېچ نىشانە يوق.
 يەتكىنىدەك خۇددى قېرىلىق
 يۈزلىرىدە تۈمەن مىڭ قورۇق.
 قاي تەڭرىنىڭ ئىلتىپاتى بۇ،
 بىر - بىرىنى ئايرىپ تاشلىغان؟
 چاڭقاقلىقتا قىيناپ بىرىنى،

ۋە بىرىنىڭ كۆزىنى ياشلىغان؟!
 تەڭرىنىڭ يوق بۇنچە قۇدرىتى،
 ئىنسان قابىل بۈگۈن ھەممىگە.
 قۇملۇقلاردا دەريا ئاققۇزۇپ،
 بوستان ياسايدۇ.
 يېڭى ھايات بېرىپ ھۆسنىگە
 شەھەرلەرنى قىلدۇ بىنا.
 تۇپراق يۆتكەپ دېڭىز ئۈستىگە
 بۇ روماننىڭ خىيال ئەمەستۇر،
 ئىشەن دوستۇم، ئىنسان قۇربىگە.

1986 - يىل ئىيۇن شاڭخەي

قۇلۇلىنىڭ ئىقرارى

ساھىلدا قۇياشقا قاقلىنىپ،
 قۇملاردا ئۆمىلەپ،
 يۈرىدۇ بىچارە قۇلۇلە
 پۇلاتتەك قېپىنى تەڭ سۆرەپ.
 دولقۇنلار قىرغاققا يامىشىپ
 سوققاندا دېڭىزنىڭ شامىلى
 ھەيۋەتلىك گۈكرەپ،
 قۇلۇلە مۆكۈنەر قېپىغا
 ئالدىراپ،
 دىرىلدەپ،
 تەمتىرەپ.
 دەيدۇ ئۇ:

— ناتىۋان جانىۋارمەن،
 يۇمشاقتۇر تەنلىرىم خېمىردەك.
 قۇياشقا قاقلىنىپ يېتىشتىن
 ئۆزگىنى بىلمەيمەن مەن پەقەت،
 يوق مەندە نە يۈرەك،
 نە قۇدرەت

شۇڭلاشقا قېپىم بار تۆمۈردەك!

1986 - يىل ئىيۇن شاڭخەي

ئېلىپ كەت ناخشامنى دېڭىز شامىلى

مەن ناخشا توۋلىغان ئالمىلىق باغدا،
يايلاقتا، چۆللەردە، دوستلار توپىدا...
ئانا يۇرت ئۆگەتكەن ئاشۇ ناخشىنى،
ھە، بۈگۈن توۋلايمەن دېڭىز بويىدا.

ناخشامدا باغلارنىڭ خۇش ھىدى ئاقار،
ناخشامدا يايلاقنىڭ يېشىللىقى بار.
ناخشامدا دېڭىزنىڭ سۈزۈكلىكى بار،
ناخشامدا سېغىنىش ئوتلىرى يانار.

سەپەرگە ئاتلاندىم، ئۇزاتتى يۇرتۇم،
ئۈمىدىنى قانات قىپ ئىنتىلىشىمگە.
غەۋۋاسمەن مەرىپەت دېڭىزلىرىدا،
ئىرادەم مایاكتۇر ئىزلىنىشىمگە.

ئارزۇلار ئېتىلىپ تۇرغان بىر لاچىن،
ھەر بىر ئوۋ شۈبھىسىز مېنىڭ ئەلۋەتتە.
جاۋاھىر تولماقتا ئەقلىم كانىغا،
ئەي يۇرتۇم، بۇ بايلىق سېنىڭ ئەلۋەتتە.

تەلپۈنۈپ باغلارغا، كۈمۈش چوققىغا،
 يەرگىچە ئېگىلىپ بېرىمەن سالام.
 ئېلىپ كەت ناخشامنى دېڭىز شامىلى،
 تىڭشىسۇن تىيانشان، تىڭشىسۇن ئانام.

1986 - يىل ماي شاڭخەي

دېڭىزدەك تەۋرىنىش بولسا قەلبىمدە

ئايلىنىپ يۈرىمەن دېڭىز بويىدا،
زوقلىنىپ ھەيۋەتلىك شاۋقۇنلىرىغا.
دەممۇ - دەم ئۇپۇققا لەيلەپ كېتىدۇ
خىيالىم مىنگىشىپ دولقۇنلىرىغا.

كۆزلىرىم تالىدۇ چېتىگە قاراپ،
يايلاققا ئوخشاتتىم چەكسىزلىكنى.
بۇرغۇنلار پۈتۈمنى سۆيۈپ قاچىدۇ،
نېمە دەي شوخلىقى - كەپسىزلىكنى؟!

ئاسماننى سۈزۈك دەپ كەپتىمەن كۆپتىن،
سۈزۈكلۈك ئايلانسۇن دېڭىز ھۆسىنىدىن.
پاكلىقتا ئاسمانغا بولىدۇ ئەينەك،
قىلچە داغ تېپىلماس زىنھار كۆكسىدىن.

شۇ پاكلىق قەلبىمگە سالدى ئىشتىياق،
تاشلاندىم قوينىغا بولۇپ بىر بېلىق.
دولقۇنى كۆتۈرۈپ ئويناتتى مېنى،
ئانامنىڭ قولىدەك، ئاھ، شۇنچە سىلىق...

قىيا تاش ئۈستىدە ئولتۇرۇپ يەنە
زەڭ سېلىپ تىڭشايىمەن شاۋقۇنلىرىنى.
ئېسىمدە چوڭلارنىڭ ئېيتقان بىر سۆزى:
«ئۆگەنگەن سەن ئۇندا دېڭىز كۈيىنى».

دېڭىزدا چايقىلىش، دولقۇن شاقىراپ
قىياغا ئۇرۇلار بىر خىل رېتىمدا.
تاغدىن تا شامغىچە شۇ بىر سادانى
تەكرارلاپ كېلىدۇ ئۇ ھەر قېتىمدا.

چايقىلىش، شاقىراش ئىكەن ناخشىسى،
بىلمەسكەن ئۇنىڭدىن زىنھار باشقىنى.
دېڭىزدەك تەۋرىنىش بولسا قەلبىمدە،
ئېيتاتتىم يېڭىدىن - يېڭى ناخشىنى!

يول چىرىغى

مەلىگە سوزۇلغان شۇ بىر كىچىك يول،
ئۈزۈلمەس ئاياقلار كېچە ۋە كۈندۈز.
دوقمۇشتا، ئىستولبا ئۈستىدە چىراغ،
چاقنايدۇ كېچىسى بولۇپ بىر يۇلتۇز.

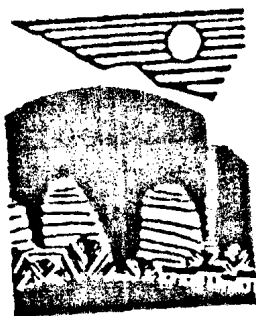
ئاق سۈتتەك نۇرلىرى يولغا پايدىداز،
تالڭ ھۆسنى قوشىدۇ ئېگىز ۋە پەسكە.
سەپەرلەر خاتىرجەم قىلىدۇ داۋام،
چۈشمەس ئۇ بىراق ھېچ نەزەرگە، ئەسكە.

ئۆتىدۇ شۇ يولدىن ئاق نۇرغا چۆمۈپ،
قىز - يىگىت ئاشىقلار شادىمان كۈلۈپ.
ئۆتىدۇ بوۋايلار ھاسا تايىنىپ،
ئۆتىدۇ چوكانلار داستىخان كۆتۈرۈپ...

ئۇ يورۇپ كەلدى قىش - قارلىق كېچىدە،
شۇرغان ئاياۋسىز ئۆتتى قامچىلاپ.
ئۇ يورۇپ كەلدى ياز - تىنچىق ھاۋادا،
يامغۇردا ياشلىرى ئاقتى تامچىلاپ...

ھېچكىممۇ يادىغا ئالمايدۇ ئۇنىڭ
 قاچاندىن نۇر چېچىپ كەلگەنلىكىنى.
 ھېچكىممۇ بىلمەيدۇ ئۇنىڭ ئەل ئۈچۈن
 قانچىلىك قۇت - ئامەت بەرگەنلىكىنى.

يورۇپ ئۇ ئۇن - تىنسىز پۈتەر ئۆمرىمۇ،
 ۋە باسار شۇ يولنى قاننى تۇننىڭ.
 شۇ چاغدا كىشىلەر ئالار ئېسىگە،
 «ئاد ئىست، چىراغ» دەپ ئۆرتىنىپ كۈرمىڭ.

ھايات

(كاردىئوگرامما قەغىزىنى كۆرۈپ)

كۆرسىتىپ ماڭا ئاق قەغەزدىكى
ئەگرى سىزىقنى
دېدى دوختۇر:
— يۈرىكىڭىزنىڭ سۈرىتى مۇشۇ،
ھەركىتىنىڭ سۈرئىتىمۇ شۇ،
ئەركىن ئېلىڭ ئەمدى تىنىقنى.

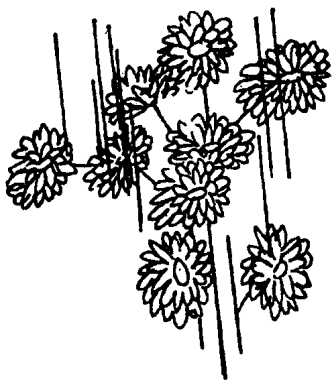
رەھمەت ئېيتتىم
ۋە ھەم تۇرۇپ كۆڭلۈم بۇزۇلدى.
«تۈز سوقاتتى مېنىڭ يۈرىكىم،
نېيتىممۇ ئەمەستى ئەگرى،
نىچۈن سۈرىتى بۇ خىل تۈزۈلدى؟»
دېدى دوختۇر:

— ئەگرى - بۈگرى بولغىنى
ھاياتلىقتىن نشانىڭىز!
تۈز بولسا ئەگەر
ماركس قېشىغا قىلامسىز سەپەر،
ئەگرى بولار يەنە ئۆز جەزمە

ئوڭ بولسلا پىشانىڭىز...

چۈشەندىم،
دەريادا نىچۈن دولقۇنلار پەيدا،
ھايات نىچۈن كۈرەشكە شەيدا!...

1985 - يىل مارت. شاڭخەي

مۇقام

يازنىڭ دىمىق ئاخشاملىرىدا
سۈكۈت مېنى ئالغاندا يۇتۇپ،
يىراقلاردىن كېلىسەن ئۇچۇپ،
ياشاڭغىرغان ئوي - خىيالىمنى
شامال بولۇپ كېتىسەن يۈدۈپ.

قار - مۇز ئىچىرە قانقاندا چۈشۈم،
ھوجۇدۇمنى نۇر بوپ تىلىسەن،
كۆز ئالدىمنى گۈلزار قىلىسەن.
تومۇرۇمدا تىترىتىپ جۈپ تار،
يۈرىكىمگە زەخمەك ئۇرسەن.

سەپەر مېنى ھالسىراتقاندا،
ئىگەرلەيمەن تۇلپارلىرىڭنى،
چاقماق كەبى ئۇدارلىرىڭنى،
قۇچاقلايمەن مەنزىل بېغىدا
ھەر دەقىقە نىگارلىرىمنى.

بەلكىم قۇياش تۇغقاندىۇر سېنى،
يا كۆز يېشى ۋەياكى دەريا.

مەن ئاڭلايمەن سەندىن شوخ ناۋا،
 ھەر نەپىسنىڭ تۇغسۇن مىڭ يۈرەك،
 سېھرىنىڭ بىلەن تىترەيدۇ ساما.

1988 - يىل ماي

ۋاپادارلىق

زوقلانمايمەن قاناتلىقلارغا،
 قاناتلىقلار كېلەر ۋاپاسىز.
 زېمىن مېنىڭ سۆيۈملۈك ئانام،
 بۇندا كىندىك قېنىم تۆكۈلگەن.
 ئۆمىلىسەم،
 ماڭسام،
 يۈگۈرسەم،
 گۈس - گۈس قىلىپ دەسسەسەم ھەتتا
 ۋايسماستىن شاتلىنىپ كۈلگەن.
 مېھرى بىلەن پەپىلەپ ھەردەم،
 ئوزۇق بېرىپ ياشىتقانمۇ شۇ.
 ئەتىۋارلاپ
 ئېلىپ بېشىغا
 «كۈل، ئوغلۇم» دەپ ئويناتقانمۇ شۇ.
 يۈرەك رىشتىم چېگىلىگەن ئاڭا،
 بىر دەقىقە ئايرىلسام شۇڭا
 چىدالمايمەن ھىجرى - پىراققا.
 باغرىم كۆيۈپ
 قارايمەن ھەر ۋاق
 يول يۈرگەندە يۇمشاق يۈزىگە

پېتىپ كەتكەن چوڭقۇر ئىزىمغا.
 ئاھ، نەقەدەر ئوخشار شۇ ئىزلار
 سۆيۈنگەندە
 ئانا يۈزىدە
 پەيدا بولغان نازۇك زىناققا.
 قانداق ئانا سۆيۈملۈك بۇنچە،
 قانداق ئانا بۇنچە كەڭ قورساق؟
 قانداق ئانىدا بار بۇنچە سۇبات؟
 ئۇنۇتار بارچە سەۋەنلىكىڭنى
 ئۆلسەڭمۇ ساڭا ئېچىپ كەڭ قۇچاق!
 شۇڭا دەيمەن قىلىپ چىن نىدا،
 قالسام ئەگەر بىر كۈن نەپەستىن
 چوڭقۇر قىلىپ كۆمۈڭلار مېنى.
 ياتاي رازى بولۇپ تېگىدە
 مەڭگۈ - مەڭگۈ كۆتىرىپ ئۇنى!

مەن بۇلاق بوپ قاينىدىم، بىراق...

مەن بۇلاق بوپ قاينىدىم، بىراق
تەنتەكلىكىم ئەمەس بۇ زىنھار.
شوخلۇق بىلەن بۇلدۇقلاپ تۇرسام،
شاللاققەنسەن دەمسەن، ئەي نىگار؟

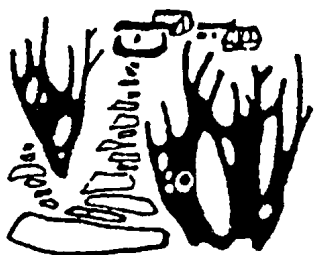
قايناپ چىقتىم زېمىن تەكتىدىن،
سادالىرىم زېمىن ناۋاسى.
كۈيلىرىمدىن جانلىنار ھەر ۋاق،
ئانا يۇرتنىڭ چەكسىز دالاسى.

ياقتۇرمايمەن تۇرغۇن سۇ بولۇپ
كۆلچەكلەردە پىخسىپ يېتىشنى؛
مەن سۆيىمەن شوخ كىيىك كەبى
قىيغىتىشنى، سەكرەپ چېپىشنى.

مەن بۇلاق بوپ ئۇرغۇپ ئاقىمەن،
ئېقىنلىرىم چاقنار زۇمرەتتەك.
چاڭقىغانغا شەربەت مەن گويا،
بەھرىم چۆلىنى قىلىدۇ جەننەت.

بوستانلاردىن ۋىلىقلاپ ئۆتسەم،
 مۇڭلىرىنى ئېلىپ كېتىمەن.
 جىمىپ قالسام ئەيىپ ئەتمەڭلار،
 قۇملۇقلارغا سىڭىپ كېتىمەن.

1986 - يىل

ئەسسالام، تارىمنىڭ يېڭى قۇياشى

بايرىقى تىكلەندى ئاچچىق تولغاقنىڭ،
ئۇپۇقتىن شوللار ئاققاندا ئەزىم.
زارىقىپ تىۋىنغان قارا قوي كۆزلەر
زېمىن تاجىسىغا يوللىدى تەزىم.

چاڭقىغان لېۋىگە ئانا تۇپراقنىڭ
سىرغىدى رەيھاننىڭ لالە رەڭ يېشى.
باشلىرى ئېگىلدى قېرى توغراقنىڭ،
ئەسسالام، تارىمنىڭ يېڭى قۇياشى.

ئەسسالام، تارىمنىڭ يېڭى قۇياشى،
ھېكمىتىڭ كۈلمەكتە قەلبىلەر قەسرىدە.
زىناقىلار بەختلىك مەي تولغان جاممۇ؟
كىرىپكەلەر نەملەندى ئالتۇن قەترىدە.

ئەسسالام، تارىمنىڭ يېڭى قۇياشى،
نۇرۇڭدىن پايدىداز يېپىندى يوللار.
شوخ مۇقام توۋلايدۇ جەنۇپ شامىلى،
غەپلەت قاسرىقىنى تاشلىدى دىللار.

ئەسلىدىم، بۇ قەدىم تارىم ئەۋلادى
ئالتۇن ئاچقۇچنى يوقاتتى قاچان؟
يۇلغۇنلۇق دالدا قالدى تېڭىرقاش،
ئارزۇلار تۇغىنى كۆمدى قۇم - بارخان.

ھەسرەتلىك جىلۋىلەر مۇزغا ئايلاندى،
توغراقلار يېشىدىن ئۇلغايدى تارىم.
كىشىگەن دولقۇننى يۇتتى باياۋان،
شور باسقان ساھىلدا ئۈنسز دۇتارىم...

قۇياشنى چاقىردۇق قۇشلار تىلىدا،
ئىلتىجا شاخلارغا ئېسىلدى بەزەن.
چىرماشتۇق مەغرىپنىڭ گۈڭۈملىرىغا،
ھىلال ئاي قۇببىسى توۋلىغاچ ئەزەن.

نېمىلەر ئىزدەيدۇق، نېمىلەر تاپتۇق،
ئايىسىز كېچىلەردىن ساخاۋەت سوراپ.
ئېھ، قۇياش ھىكمەتتۇر، قۇياشتۇر تەڭرى،
تاشلانغىن قوينىغا، ئۇندا نۇر - ئاپتاپ!

ئەسسالام، تارىمنىڭ يېڭى قۇياشى،
ئەسسالام، بوۋاقتەك يۇلقۇنغان سەھەر!
يۇلغۇنلار قان سۆيگەن چېغىر يوللاردىن
يامرىدى ئۇپۇققا بىزنىڭ بۇ سەپەر.

مۇخلارغا قىرىمىزدىن رەڭ بىرەر ئاياغ،
چېچەكلەر سۆيىدۇ ئىزلىرىمىزنى.
ھۆر قىزنىڭ كۆكسىدەك دولقۇنلۇق ئېقىن
چايقايدۇ كەڭ دالا - تۈزلىرىمىزنى.

قۇياشتىن گىن ئالغان ئەركەك خىياللار
شۈكرىيەت تورىغا تۇتاشتۇردى ئوت.
قورۇنغان ساماننىڭ يىرتىلدى تېنى،
رەڭگارەڭ يۇلتۇزنى قىلىپ تەۋەللۇت.

تومۇردەك مەۋج ئۇرۇپ ئاقماقتا تارىم،
ئەسىرلىك ئارماننى قىلغانچە ھاپاش.
بىز دولقۇن ئوغلى بىز، سەھەر ئوغلى بىز،
ئۆڭكۈردىن دالاغا ئېتىلدى قۇياش!

1993 - يىل ئۆكتەبىر شايار

قۇياشقا ئەڭ يېقىن جاي

(نەسىرى شېئىر)

1

بىز قوغۇشۇن رەڭلىك تۇمان ئاستىدا ھاياتلىق تىۋد-
نىشلىرى خۇددى ئەگىز پەسلىدىكى يۈگەنسز دەريادەك ھەي-
ۋەت بىلەن دەۋرەۋاتقان، تومۇرلىرى تىنىمسىز يۈرۈشلەر-
دىن كۆپچىۋاتقان، تىنىقلىرى چىڭقىلىۋاتقان مۇزلۇق بۇ شە-
ھەردىن ئايرىلىپ جەنۇبتىكى تاغلارنىڭ ئىللىق قىش قوينىغا
يۈرۈش قىلدۇق.

ئانا تۇپراق كۈمۈش ئالقانلىرى بىلەن بىزنى بۇ يۈك-
سەكلىككە - قۇياشقا ئەڭ يېقىن جايغا كۆتۈرگەندە، ئەلۋەك
نۇرلارغا تويۇنۇپ پايانى يىراق ئۇپۇقتا غايىپ بولغان چەكسىز
قارلىق دالالار، تاغلارنىڭ مىڭ يىللىق خىيال ۋە ئويلىنىش-
لىرىنى ئۆزىدە مۇجەسسەملىگەن تىمتاس جىلغىلار، كۈمۈش
ساقاللىق بوۋىلاردەك بۈيۈك چوققىلار، سۈزۈك، تىنىق،
كۆپكۆك ئاسمان بىزنى تونۇۋالدى؛

قار ئەكسىدە مىڭ بىر كۆز بولۇپ چاقناۋاتقان، قارىغاي
ئاراشلىرىدىن ئالتۇن قوللىرىنى سوزۇۋاتقان، جىلغىلارنىڭ

سنىقلىرىغا ئوتلۇق تەپتىنى بېرىۋاتقان قۇياش جىلۋىسى بىزنى تونۇۋالدى؛

بىز بۇ يەرنىڭ مېھمىنى بولغان،
باھاردا، قاپتاللارنى، يانباغرىلارنى يېشىللىق قاپلىغان
اغدا.

بىز بۇ يەرنىڭ مېھمىنى بولغان،
يازدا. يېشىل يامغۇر، يېشىل ئېقىن رەڭگارەڭ چې-
ئەكلەرگە سىر ئېيتقان چاغدا.

بىز بۇ يەرنىڭ مېھمىنى بولغان،
كۈزدە. قۇياش ئوغلى ئالتۇن ياپراقلارغا قونۇپ، كا-
ئۇك گۈلىنىڭ لەۋلىرىگە خىنە ياققان چاغدا.

بىز بۇ يەرنىڭ مېھمىنى بولدۇق،
يەنە، قىش پەسلىدە، جىمى پاكلىق ۋە گۈزەللىك،
مى سۆيگۈ ۋە ئىنتىلىشلەر ئاق لىباسقا ئورالغان چاغدا.
ھەر پەسلىنىڭ پەيزى باشقىچە، ھەر پەسلىنىڭ سىزگە
تا قىلىدىغان تۇيغۇ ۋە پىكىرلىرى ئۆزگىچە.

مەن مەھەللىدىن يىراقلاپ كىچىككىنە بىر دۆڭلۈككە
بىلىپ قار ئۈستىدە ئولتۇردۇم.

ئەنە، ئاۋۇ جىلغا ئىچىگە باشلاپ كىرىدىغان تارغىتا يول
سنىقىدىكى ئاپئاق لىچەك ئارتقان تال - سۆگەت ۋە قاريا-
چىلار باش باھاردىكى ھۈپپىدە ئېچىلغان نەشپۈت چېچەكلى-
نى ئەسلىتىدۇ. يىراق بانباغرىلاردىكى مالچىلارنىڭ ئاندا
ساندا كىگىز ئۆيلىرى كىمدۇر بىرسى ئاق داستىخان
ستىگە تاشلاپ كەتكەن ئاپئاق يەر قالپاقلىرىغا ئوخشايدۇ.

پۈتكۈل جاھان ئاپئاق قېلىن قارغا كۆمۈلگەن،
دالىلار ئۇيغىدىكى نازىنىن، نەپىس چۈشلەر لەززىتىگە
چۆمۈلگەن.

قار، شۇ قەدەر ئاق، شۇ قەدەر پاك، كىرىستالدىك
سۈزۈك ۋە يالتىراق، تېگى - تېگىگە قارىساڭ بالقىپ چىقار
يەنە ئاق؛

بوۋامنىڭ ئايەم كۈنى كېيىگەن يېڭى دوپپىسىدەك،
مومامنىڭ بامدات نامىزىغا ئولتۇرغاندا ئارتىۋالغان ياغ-
لىقىدەك،

تېخى يالغان ئېيتىپ باقمىغان سەبى بالىلارنىڭ مەسۇم
قەلبىدەك كىرىسىز، غۇبارسىز، پاك ۋە مۇقەددەس.
مەن بىر ئوچۇم قارنى ئاۋايلاپ ئالدىم - دە، ئوتلۇق
لەۋلىرىمنى ئاستا تەككۈزدۈم. بۇنداق ئاقلىق، بۇنداق پاك-
لىق پەقەت قۇياشقا ئەڭ يېقىن جايدىلا بولىدۇ.

2

مەن چەكسىز دالىدا بەھۇزۇر قار كېچىپ كېتىۋاتىدەن،
توسۇن ئاتتەك، شوخ كىيىكتەك قىيىغىتىپ ئەركىم
بىلەن چېپىۋاتىمەن.

قەلبىم چەكسىزلىككە سىغقان كەڭلىكلەرگە تەنھا ئۆ-
زۈم پاتمايۋاتىمەن، تېرىلىرىمدىن بۆسۈپ چىقىۋاتىمەن.
چىڭداغان، قىرچىلغان، چارچىغان، چاڭقىغان ۋۇجۇ-
دۇم ۋە روھىم كەڭلىكلەردە يېشىنىدى، بوۋاقلاردەك ئەركىن
يۇلقۇندى. راھەت، ھوزۇر، ئاشقانە سۆيۈنۈش ئايىقىمدىن

ئۇيغۇن بولۇپ ئۆرلەۋاتقان قارلارغا ئارىلىشىپ نېرىلىرىمىدىن ئاستا - ئاستا سىرغىپ چۈشتى.

مەن ئاشۇ كەڭلىكلەرگە سىڭىپ كەتتىم.

تومۇرۇمدا بۈيۈك يايىراش ئۆركەشلىدى.

مەن ئانىنىڭ يۇمران كۆكسىگە تاشلانغان بالدەك ما.

مۇق قار ئۈستىدە قېنىپ - قېنىپ دۇمىلاپ، غۇلاچلىرىمنى

بۈركۈت قانىتىدەك كەڭ كېرىپ ئورنۇمدىن ئاستاغىنە تۈر.

دۇم.

يول تالىشىپ قىستاش، ئورا كولاپ پۇتلاش، يەكلە.

نىش ۋە قىيداش، قانىتىڭنى يۇڭداش بۇ جايدا مەۋجۇد

ئەمەس.

بۇنداق كەڭلىك، بۇنداق ھۈرلۈك، بۇنداق يايىراش پە.

قەت قۇياشقا ئەڭ يېقىن جايدىلا بولىدۇ.

3

جىلغا.

ئىككى تاغنىڭ ئارىسىدىن بارا - بارا تارىيىپ، يۈك.

سەكلىككە، كۈمۈش چوققىغا قاراپ ئۇزاپ كەتكە جىلغا.

بىز جىلغىغا ئىچكىرلەپ كېتىۋاتىمىز، كەڭلىكلەر ئەڭ

دەسلەپ تەۋەللۇت بولغان مەنزىل ۋە نۇقتىغا قاراپ كېتىۋاتىدە.

مىز.

يازدا تاشلاردىن تاشلارغا سەكرەپ، ئويناقشىپ ئېقىپ

چىملىقلاردىكى ساپسىرىق مامكاپلارغا كۈمۈش جۇلا تاقايدە.

غان، شاۋقۇنلۇق كۈيلىرى بىلەن جىلغىلارنى سادالارغا قاپ.

لايدىغان زۇمرەت ئېقىن ئەمدى قېلىن قار ۋە مۇز ئىچىگە

يوشۇرۇنغانىدى.

چوڭقۇر مۇڭغا پاتقان قارىغايلىرىنىڭ يېشىل كىرىپكىلىرىدە ئاپئاق قىرۇ. قۇشلارنىڭ نەغمە - ناۋالىرىدىن ئەسەرمە يوق. ئۇلار ئىسسىق ئىقلىملارغا ئارام ئېلىشقا كەتكەن چېغى.

جىلغا شۇ قەدەر جىمجىت، ئۈنسەن، تىۋىشىسەن، جىمجىتلىقتا سەن ئۆزۈڭنىڭ مەۋجۇتلۇقىڭنى بىر پەس ئۇنتۇپ كېتەسەن.

كېچە - كۈندۈز بېسىقمايدىغان ماشىنىلارنىڭ گۈركى. رەشلىرىدىن، بىر - بىرسىدىن يول تالىشىپ، بىر - بىرىنى ئالدىرىتىپ ئۇرۇلغان ئاچچىق سىگناللاردىن، ئاشپەزلىرىنىڭ، باققاللارنىڭ، كوچا دوقمۇشلىرىدىكى كىنىشكىسىز سېتىقچىلارنىڭ ئالا - تاغىل ۋارقىراشلىرىدىن؛ ئەس - ھۇشۇڭنى ئېلىپ قاچقىدەك رەڭگارەڭ چىراقلار بىلەن بىر - بىرلەشكەن تانىسخانا، قاۋاقخانلارنىڭ گۇڭگا رۇجەكلىرىدىن تىنىمىسىز يامراپ چىقىدىغان يېقىمىسىز، مىلودىيىسىنى جاز مۇزىكىلىرىدىن ئەندىكىپ كەتكەن، چۆچۈپ كەتكەن، چېڭ قىلىپ كەتكەن نېرۋىلىرىڭ بۇندا بىر پەس ئارام تاپىدۇ، يېشىلىدۇ، بەھرىڭ ئېچىلىدۇ. كۆزۈڭنى يۇمۇپ، ھەممىنى ئۇنتۇپ بىر ھازا يېتىۋالسەن.

بۇنداق تىنچلىق، بۇنداق ئاسايىشلىق پەقەت قۇياشقا ئەڭ يېقىن جايدىلا بولىدۇ.

قەھرىتان قىشتا باھارنىڭ تەپتىنى سەزمەك نەقەدەر

بەخت - ھە؟ مەن جىلغىنىڭ ئىللىق، ساپ ھاۋاسىنى كۆكۈمگە سۈمگە تولدۇرۇپ - تولدۇرۇپ نەپەسلەنگەندىن كېيىن، ئىختىيارسىز ئەنە شۇنداق ئويلىدىم.

جىلغىنىڭ ھاۋاسى بۆشۈكتىكى بوۋاقنىڭ خاتىرجەم، ۋەزىمەن تىنىقلىرىدەك يەڭگىل ۋە پاك، ئانىنىڭ بالىنى ئاۋايلاپ ھىدلاشلىرىدەك تاتلىق ۋە ئىللىق، يېنىڭدىن كە-رەشمە ئەيلەپ ئۆتكەن سۆيۈملۈك يارىڭدەك خۇشبۇي ۋە يې-قىملىق.

ئۇنىڭ نەشتىرى يوق، يۈزلىرىڭنى چېقىۋالىدىغان؛ ئۇنىڭ چاڭ - تۈزۈنى يوق، كۆز پەردەڭنى توسۇۋالىدىغان.

بۇنداق ساپ ئىللىق ھاۋا پەقەت قۇياشقا ئەڭ يېقىن جايدىلا بولىدۇ.

5

تىككىدە ئۆزلىگەن قۇياش يالغۇز بۇ جىلغا ئۈچۈن يارال-غاندەكلا پۈتۈن نۇرىنى يىغىپ بۇ يەرگە تۆكمەكتە.

جىلغا، ئاپئاق تۆشەك سېلىنغان بۆشۈك.

مەن يۇمشاق قار ئۈستىگە يېنىككىنە تاشلاندىم. بۇ تاغ

گويا مېھرىبان ئانا، ئۇ تاغ گويا پاسىبان ئاتا -

مۇڭغا پاتقان قېشىڭدا، تۇغ بوپ تۇرغان بېشىڭدا.

سۈكۈت ئىچىدە ئۇلار مەندىن نېمىلەرنىدۇر كۈتمەكتە.

يىراق، چوڭقۇر جىلغا ئىچىدىن شارقىراتمىنىڭ ئاۋازى

كەلمەكتە...

تىنىق، كۆك، پايانسىز ئاسمانغا تىكىلدىم.

ئاسمان شۇ قەدەر سۈزۈك، تېگى - تېگىگە يەتكىلى بولمايدىغان زەڭگەر دېڭىزلاردەك.

ھۆرلىقا ۋە زىلەيخاننىڭ تاش ئەينىكىدەك.

مەن ئۇنىڭدىن ئانامنىڭ كۆزلىرىدىكى سەممىيلىك ۋە پاكلىقنى، ئانامنىڭ كۆزلىرىدىكى ۋەزىمىنلىك ۋە چوڭقۇر-لۇقنى كۆرگەندەك بولدۇم.

بۆشۈكلەردە ئويغىنىپ، قار ئۈستىدىن يۈكسىلىۋاتقان ئىستەكلىرىم، بالىلىقتىن تۇغۇلغان رەڭدار چۈشلىرىمگە قوشۇلۇپ، ئېگىز ئاسمانغا، قۇياشنىڭ پارلاشلىرىغا سىڭىپ كەتتى.

بۇنداق سۈزۈكلۈك، بۇنداق يۈكسەكلىك پەقەت قۇياشقا ئەڭ يېقىن جايدىلا بولىدۇ.

6

قايتالدا يانباغرىلاپ ياتقىنىمدا، قۇلقىمغا بىر كۈي ئاڭلاندى:

سەبى بوۋاقتىڭ تېلىقىپ كۈلۈشىدەك،

قازاق ئاقىنىڭ دومبىرىنى چېرتىشىدەك،

تاشۋاينىڭ زەخمەك ئۇرۇشىدەك،

ئاتلىق پولكلارنىڭ ھۇررا كۆتۈرۈشىدەك...

بۇ كۈي قېلىن قار ئاستىدىن، جىلغىدىكى مۇزلار قېتىمىدىن كېلىۋاتاتتى.

مەن خاتالاشمىدىم. ئورنۇمدىن ئىرغىپ تۇرۇپ كۈي ياڭراۋاتقان شۇ نۇقتىنى ئىزدىدىم.

مۆجىزات كۆز ئالدىمدا نامايەن بولدى. جىلغىنىڭ قاپ

ئوتتۇرىسىدا خاسىيەتلىك قۇياش بارمىقى بىلەن ئېچىپ قويغان جانان چىنىنىڭ ئاغزىدەك چوڭلۇقتىكى كىچىك شۇ كۈينىڭ بوغۇزى ئىدى.

«ئادەم، تاغنىڭ يۈرىكى» دېدىم مەن. قولۇڭنى تىقساڭ بەلكىم ئۇنىڭدىن يالقۇن ئۆرلەيدۇ. ئۇ، زېمىننىڭ قان تومۇرى، ئۆلمەس ھاياتلىقنىڭ تەمسالى.

ئۇ ئەنە شۇنداق كۈۋەجەپ، بۇلدۇقلاپ ئېقىپ تىنمايدۇ.

ئۇ ئەنە شۇنداق تىلىسىز سۆزلەيدۇ، يېمىستان قىشتىمۇ باھار تەنتەنىسى بىلەن كۈيلەيدۇ. مېنىڭ ئۇنىڭ ئاۋاللىرىغا تەڭكەش قىلىپ بار ئاۋازىم بىلەن ناخشا ئېيتقۇم، تولغىنىپ - تولغىنىپ ئۇسسۇل ئويىنىغۇم، ساما سالغۇم كەلدى.

ھەي، مۇز ئاستىدىكى ئويناق كۈمۈش ئېقىن، سەن مۈكۈت ئەۋجىدىكى تاغلارنىڭ ھايات سىمفونىيىسى، دالىلار. تەلپۈنۈۋاتقان ئانا زېمىننىڭ يۈرەك مىلودىيىسى.

مەن كىچىكلىكىدىن بىر ئۇچۇم سۇ ئېلىپ، سۈيۈنۈش مىللىتىم ئىچتىم. ياق، ئۇنىڭغا ئىچىلدىم. ئۇنىڭ كۈيلىرىدىن تومۇرلىرىم ئەزىم دەريادەك چىرىلدى، پۈتكۈل ۋۇجۇم سادالارغا، ئاۋالارغا، چوقانلارغا ئايلاندى. مەن تاغ يۈزىدىن كۈي بولۇپ تۆرەلدىم.

بۇنداق ھاياتلىق، بۇنداق جۇشقۇنلۇق، بۇنداق كۈي - ئاۋاز پەقەت قۇياشقا ئەڭ يېقىن جايدىلا بولىدۇ.

7

بىز قۇياش ئەلۋەك نۇرلىرىنى سېپىپ تۇرغان بىر تۆپە -
لىمىككە قايتىپ كېلىپ ئولتۇردۇق.

تار ھەم چوڭقۇر جىلغا بىزدىن قېرىق - ئەللىك قەدەم
نېرىدا تاغ تۈۋىنى بويلاپ يىلان باغرىدەك سوزۇلغان.
تاغ بەللىرىدە بىر نەچچە توپ پادا قارىغايلىرىنىڭ يىلتىز -
لىرىدىن، كۈنگەيدىكى يالىڭاچ قورام تاشلاردىن كۈن نۇرىنى
كۈشەپ يالىماقتا.

ئۈشتۈمۈت، قويلارنىڭ شالاڭ مەرەشلىرى ئىچىدىن
بىر بوۋاقنىڭ ئىگىرىشىغا ئوخشايدىغان زەئىپ، تىترەك بىر
نىدەننى ئىلغا قىلدىم. بۇ سادا جان ھەلقۇمىدىكى تېپىرلاشقا،
بوزلاشقا، يىغىغا ئوخشاپ كېتەتتى.

بىر قانچىمىز ئەندىكىش ۋە ئەنسىزلىك ئىچىدە قۇلاقلىد -
رىمىزنى دىڭ تۇتۇپ ئەتراپقا زەن سېلىشقا باشلىدۇق. شۈب -
ھىمىزكى، بۇ نىدا چوڭقۇر جىلغىدىن چىقىۋاتاتتى.

يۈگۈرۈپ كەلگىنىمىزدە بىر ئوغلاق نىپىز مۇزلىرى
چېقىلغان ئېقىننىڭ ئوتتۇرىسىدا قۇلاق تۈۋىگىچە سۇغا چۆك -
كەن ھالدا نالە قىلىپ مەرەۋاتاتتى.

بىز قوللىرىمىزنى بىر - بىرىگە ئارقان قىلىپ تۇتاش -
تۇرۇپ، جىلغا ئىچىگە ساڭگىلىدۇق - دە، ئوغلاقنى قۇتۇل -
دۇرۇپ چىقتۇق.

ئولاشقانلار ئىچ ئاغىرىتىشىپ «بۇ بىچارە ئانىسىدىن
ئايرىلىپ سۇ ئىچىشكە چۈشكەنكەن - دە، ھەي، ئۆلۈپ
قالغىلى تاس قاپتۇ» دېيىشتى.

كىمدۇر بىرى بوپىندىكى شارپىسىنى يېشىپ ئېلىپ،
ئۇنىڭ تىترەۋاتقان بەدەنلىرىدىكى سۇلارنى سۈرتتى. بىر قىز
ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئولتۇرۇپ، ئانىلىق مېھرى بىلەن
ئىنچىكە بويۇنلىرىنى سىلاپ تۇرۇپ، ئۇنىڭ كىرىپىكلىرى
ۋە ئەمدىلا سېزىلىشقا باشلىغان ساقاللىرىدىكى چوڭا مۇزلار-
نى ھورداپ ئېرىتتى. يەنە بىر دوستىمىز ئوغلاقنى قۇرۇتۇش
ئۈچۈن كۆزنى يۇمۇپ ئاچقىچە شاخ - شۇمبىلارنى تېرىپ
كېلىپ ئوت يېقىشقىمۇ ئۈلگۈردى.

يالقۇنچاپ كۆيۈۋاتقان گۈلخان ئالدىدىكى ئوغلاقنىڭ چا-
اقللىرىدا راستىنلا سۈزۈك ياشلار لىغىرلاپ قالغانىدى. مەن
ئەلەتتە ئۇنىڭ تەگمىسىنى يېشىپ تېخى تولۇق قۇرىمىغان
مىنىدىن نەمخۇش ھور ئۆرلەپ تۇرغان بۇ بايقۇشنى قوينۇمغا
ئالدىم...

بۇ يەردە، مۇشۇ دەقىقىدە، ئادەم بىلەن ھايۋان ئوتتۇرى-
سىدا، يىگۈچى بىلەن يىيىلگۈچى ئوتتۇرىسىدا ئاشۇنداق بىر
،بىئى مېھرىبانلىق، ئاشۇنداق بىر سەمىمى كۆيۈنۈش ۋەقە-
نى يۈز بەردى.

شۇنداق، ئىنسانلارنىڭ ئەسلى تەبىئىتى، ئادەمىيلىك
زىلىتى، سەمىمىيىتى قۇياشقا ئەڭ يېقىن جايىدا يېتىلىدۇ
تېپىلىدۇ.

8

گۈگۈم چۈشمەكتە.

يىراق ئۇپۇق ئاشقىلىقتىن ئۇيىقنى تەرك ئەتكەن يىگىت-
نىڭ كۆز جىيەكلىرىدەك قىزارغاندا، بىز تاغ ئىچىدىن

پايانسىز دالىغا تۇتىشىپ كېتىدىغان جىلغىدىن چىقىپ، بىر نەچچە تۈپ ئارچا يېنىدىكى تۈزلەڭلىككە كېلىپ ئولتۇردۇق - دە، ئارچا شاخلىرىدىن گۈلخان تۇتاشتۇردۇق.

مۇزلارنى يېرىپ چىققان تار ئېقىن يېنىمىزدا شىرىقلاپ بىخىرامان ئاقماقتا.

قەھۋە رەڭلىك گۈلخان سانسىز يۇلتۇزلارنى چاپرىتىپ ئۇسسۇل ئوينىماقتا.

زىلال سۇ كۈمۈش بۇزغۇنلارنى چاپرىتىپ ئۆز كۈيىنى ياڭراتماقتا.

ئوتىڭىمۇ ئۆز تەلپۈنىشى بار، سۇنىڭمۇ ئۆز ئىنتىلىشى. ھەممىسىنىڭ ھۈرلۈككە بولغان تىۋىنىشى، يۈرەك تىپىرلىشى بار.

ئوت ھاياتلىققا يورۇقلۇق ۋە ھارارەت ئېلىپ كېلىدۇ. سۇ ھاياتلىققا نازاكەت ۋە راھەت بەخشى كېلىدۇ. گۈلخان ئىزغىرىن شامالدا چاراسلاپ بارغانسېرى ئۈل-غايماقتا.

ئوت ۋە سۇدىن كېلىۋاتقان بۇ سادالار مېنى يىراق خىيال گىرۋەكلىرىگە تاشلىدى.

گويا ھەيۋەتلىك بىر قوشۇن ئاتلىرىنى تاراسلىتىپ چاپ-تۇرۇپ كېلىپ، ئېقىن بويىدا توختاپ ئاتلىرىنى سۇغاردى. كۆتىرەڭگۈ مارش كۈمۈش قەتىرلەرگە شۇڭغۇپ چۈشۈپ، لەرزىلەر، ئەۋرىشىم، لېرىك كۈيگە ئايلاندى. كاكارلار ئېقىن بويىدا قىپقىزىل لەيلىقازاق بولۇپ ئۈنۈپ قالدى...

جىلغىدىكى تار ئېقىن كەڭلىكلەرگە قاراپ توختاۋسىز

ئاقماقتا.

گۈلخان تولغىنىپ ئۇسسۇل ئويناپ لاۋا ئاقماقتا. ھايات ئەنە شۇنداق گىرەلەشكەن، تىلىسىم سۆيگۈلەرگە ئويۇنغان.

بىزنىڭ قەلبىمىزدە ئىللىق ۋە ئوتلۇق، لەرزىان ۋە جۇشقۇن، تىمىتاس ۋە بىپايان، پاك ۋە يۈكسەك سۆيگۈ، ئىستەك، خۇشاللىق كۈي قاتماقتا.

شۇنداق، مەن بۇ ھەممىنى سۆيگەن ھەم سۆيەلەيمەن؛
تولغىنىپ ئېقىشلارنى،
لاۋۇلداپ يېنىشلارنى.

مەن بۇ يەرنىڭ باھارىنى سۆيگەن -
يېشىل پايانداز ئۈستىدىكى چېچەكلەرنى.

مەن بۇ يەرنىڭ يازىنى سۆيگەن -
ئومۇزدىكى ئارامبەخش شاماللىرىنى.

مەن بۇ يەرنىڭ كۈزىنى سۆيگەن -
ئالتۇن تەڭگىلەرگە تولغان ئېتەكلىرىنى.

مەن بۇ يەرنىڭ قىشىنى ھەم سۆيىمەن -
ماپلىقى، پاكلىقى، يۈكسەكلىكىنى.

پۈنكى، قەھرىتان قىش باھارغا ئەڭ يېقىن.

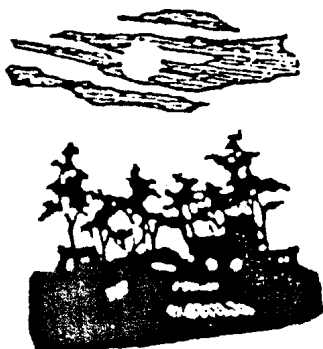
مەن بۇ يەرنىڭ سەھەر ھەم كۈندۈزلىرىنى سۆيگەن -
ايىناق، جۇشقۇن كۈيلەرگە تولغان.

مەن بۇ يەرنىڭ كېچىلىرىنىمۇ سۆيىمەن -
ارقىن، يۇلتۇزلۇق، تىمىتاس ۋە ئۇلۇغ.

پۈنكى كېچە سەھەرگە

قۇياشقا ئەڭ يېقىن!
 مەن تاغلارغا قاراپ بار ئاۋازىم بىلەن ۋارقىرىدىم.
 قاتمۇ - قات تاغلار ئاۋازىمنى ئەسلى بىلەن قايتۇرۇپ
 بەردى، چىن، سەمىمى، راست ۋە يەنە راست...
 چۈنكى بۇ جاي قۇياشقا ئەڭ يېقىن.
 بۇ يەرنىڭ قۇشقاچلىرىمۇ شۇنداق سەمىمى ۋە ئاق بولسا
 كېرەك، دەپ ئويلىدىم مەن.
 چۈنكى، بۇ يەر قۇياشقا ئەڭ يېقىن.

1996 - يىل ئۈرۈمچى

بالىلار قەلىبى

تاغ سەيلىسى

(سېكىل)

مۇقەددىمە

تاغقا چىقتۇق بىر كۈنى
دادام بىلەن سەيلىگە.
تولدى قەلبىم ئاجايىپ
خوشاللىقنىڭ پەيزىگە.

قىلدى مەپتۇن كۆڭلۈمنى،
بۇ جايدىكى مەنزىرە.
سۈزۈلدىم قەلبىمگە،
گۈزەللىكتىن ئەندىزە.

تاغ گۈللىرى

تاغ گۈللىرى ئېچىلىپتۇ
زەپمۇ ئېسىل.
سۈتتەك ئاپئاق، ئالتۇن رەڭلىك،
چوڭدەك قىزىل.

ئاسماندىكى يۇلتۇزمىدۇر،
ئۇچۇپ چۈشكەن.
كۆز چاقىنتار ساناپ باقساڭ
تۈرى مىڭ خىل.

قاراپ - قاراپ تويىمىدىم مەن،
قانمىدىم مەن.
پۇرىقىمۇ ئېسىل ئىكەن،
يايرىدى دىل.

چاپتىم شۇئان گۈللەر ئارا
كېيىنەكتەك،
توربۇالدى يوللىرىمنى،
قىلىپ خىجىل.

دېدى ماڭا: «غۇنچە بويلۇق
ئۆسمۈر ئۆزەڭ.
ئىلىم - پەننىڭ باغلىرىدا
سەنمۇ ئېچىل.

دېدىم: «ئەي گۈل، ئامرىقىمىسەن،
ئۈمىدىمىسەن.
ئېچىلىمەن خىسلىتىڭگە،
بولۇپ ئىجىل.

قارىغاي

تارتتى مېنىڭ زوقۇمنى،
چوققىدىكى قارىغاي.
يېشىل تۇرغاچ قىشمۇ - ياز،
قار - جۇدۇنغا قارىماي.

شۇنچە قەيسەر بولسىمۇ،
تالاشماسكەن نام ئاتاق.
تالاشماسكەن ۋە ياكى
گۈزەللىكتە رەڭ - بوياق.

شۇڭا ئۇنىڭ ئورنىمۇ
تىك چوققىدا بولاركەن.
بارچە ھۆرمەت، شان - شەرەپ
ئاڭغا كېلىپ قوناركەن.

قارىغاي دەك بولسام مەن،
تولۇپ ئېسىل خىسلەتكە.
چىقىپ ئېگىز چوققىغا،
ئېرىشسەم ھەم ھۆرمەتكە.

شارقىراتما

ھەيران قالدىم ئاق كۈمۈشتەك
ئويناق «ئىلان» غا.

تاغدىن چۈشۈپ پەسنى قاپلار
ئىكەن تۇمانغا.

نەچچە ئون گەز ئېگىزلىكتىن
چۈشسە شارقىراپ.
ئېيتىدىكەن جاراڭلىق بىر
كۈينى ۋارقىراپ.

چاچىدىكەن ئەتراپىغا
ئاپئاق ئۈنچىنى.
ئۈنچە ئەمەس ئارامبەخش
گۈلۈ - غۈنچىنى.

ھوزۇر بېرىپ يۈرەكلەرنى
كۈلدۈرەركەن ئۇ.
ئېقىن بولۇپ ۋادىغا گۈل
ئۈندۈرەركەن ئۇ.

شۇڭا ئۇنى شارقىراتما
دەيدىكەن تاتلىق.
بېغىشلىغاچ ئەلگە ھامان
گۈزەللىك، شاتلىق.

بولسام مەنمۇ شارقىراتما،
توختىماي ئاقسام.
دىلغا ھوزۇر بېرىپ، چۆلگە
گۈللەرنى تاقىسام.

بۇلاق

زوقۇم تاشتى بۇلدۇقلاپ
 ئاققان سۈزۈك بۇلاققا.
 ئوخشاركەن شوخ ئېقىشى
 گۈزەل ناخشا - قوشاققا.

توختىماي ئۇ قىشمۇياز،
 ئاقىدىكەن ئەبەتكە.
 سۈزۈكلىكى گويىكى
 ئوخشايدىكەن زۇمرەتكە.

ئىچتىم ئۇنى ئۇچۇملاپ،
 يايىراپ كەتتى يۈرىكىم.
 ئاشتى قايتا ھەسسىلەپ
 تەشنىلىقىم، تىلىكىم.

نېمە ئۈچۈن قانمايدۇ
 دىلىم بۇلاق سۈيىگە.
 چۈنكى ئۇنى ئوخشاتتىم،
 ئىلىم - پەننىڭ ئۆزىگە.

تاغ شامىلى

تاغ شامىلى، تاغنىڭ شامىلى،
 گويىا سەھەر چاغنىڭ شامىلى.

خۇش پۇراقلىق، پاك ھەم ساپ ئۆزۈڭ،
كەلدىڭ چۈنكى گۈل پۇراپ ئۆزۈڭ.

سەن كېلىسەن يىراق - يىراقتىن،
تىك چوققىدىن - چىمەن قىرغاقتىن.

قارىغايىنى ئۇسسۇلغا سېلىپ،
گۈل چېچەكنىڭ بەرگىنى قايرىپ.

كۈيلىرىڭدە بەخت شاتلىقى،
لەۋلىرىڭدە گۈلنىڭ تاتلىقى.

خۇش پۇراقنى ئۇرۇپ دىماقتا،
ئۈندەيسەن بۇ دىلنى قوشاققا.

تاغ شامىلى غۇر - غۇر شوخ شامال،
ساڭا بۇندا يوقتۇر ھېچ قامال.

ئەركىن ئۇچقىن بۇ كەڭ ۋادىدا،
ھەرگىيانى سۆيۈپ دائىما.

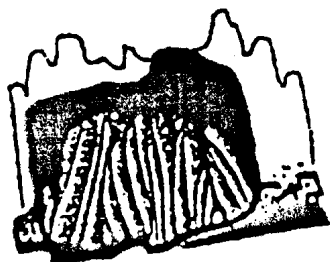
مەنمۇ سەندەك بولۇپ قاناتلىق،
ھاياتىمنى ئۆتكۈزەي تاتلىق.

سۆيۈپ ئۆتەي تاغنى - چىمەننى،
سۆيۈپ ئۆتەي ئانا ۋەتەننى.

خاتىمە

تاغقا ئامراق ئوغۇل مەن،
 تاغدا ياپىرار يۈرىكىم.
 تاغ قوينىدا قوزغالدى،
 يۈكسەك غايە - تىلىكىم.

گۈزەل ۋەتەن تاغلىرى،
 مەڭگۈ شۇنداق ياشنايدۇ.
 كامال تېپىپ ئۆسمۈرلۈك،
 چوقۇم ئاڭا ئوخشايدۇ.

ياغقىن، قار!

قار، قار، ئاپئاق قار،
توختىماستىن ياغقىن قار.
دەل - دەرەخلەر شېخىغا
كۈمۈش چېچەك تاققىن قار.

قار، قار، ئاپئاق قار،
دەل ۋاقتىدا ياغقىن قار.
يېشىل بۇغداي مايسىنى
يوتقان بولۇپ ياپقىن قار.

قار، قار، ئاپئاق قار،
ئاق مامۇقتەك ياغقىن قار.
مولھوسۇللۇق كۈز ئۈچۈن،
سەنمۇ تۆھپە قاتقىن، قار.

كېيىپ يېڭى تۇماقنى،
مايلاپ راسا ئاياقنى.
توۋلاپ ئۈنلۈك قوشاقنى،
دائىم ئالغاچامدايمىز.
توختىماستىن ياغقىن، قار.

قوشماق ئاداش بولدۇق بىز

ئېرىشتۇق بىر ئۈچكىدىن
قوشماق ئىككى مېغىزغا.
پەرھاد بىلەن ئىككىمىز،
بىردىن سالدۇق ئېغىزغا.

قوشماق ئاداش بولدۇق بىز،
قوشۇلسۇن دەپ قەلبىمىز.
بەسلىشىشكە ئوقۇشتا،
پۈتۈلدى چىڭ ۋەدىمىز.

قوشماق ئاداش بولدۇق بىز،
قەلبىمىزمۇ قوش دائىم.
يايراپ بەخت قوينىدا،
ياشايمىز شاد، خۇش دائىم.

قوشماق ئاداش بولدۇق بىز،
قەلبىمىزمۇ قوش دائىم.
ياخشى ئوقۇپ، ۋاقتىنى
ئۆتكۈزمەيمىز بوش دائىم.

قوشماق ئاداش بولدۇق بىز،
قەلبىمىزمۇ قوش دائىم.
تىك چوققىغا ئۆرلەيمىز،
بولۇپ ئالتۇن قۇش دائىم.

قوشماق ئاداش بولدۇق بىز،
ياشايمىز قوش مېغىزدەك.
ئىلىم - پەنگە ئېشىقىمىز،
تاشقىنلايدۇ دېڭىزدەك.

1981 - يىل

ئۇ نېمە؟

(شېئىرىي تېپىشماقلار)

1

شېكەر دېسە تاتلىق ئەمەس،
ئاق تۇز دېسە ئاچچىق ئەمەس.
قىشتا كۆكتىن چۈشىدۇ،
يازدا كۈزگە كۆرۈنمەس.

2

كۆزى بارۇ، قېشى يوق،
سۇدىن چىقسا جېنى يوق.
بوغۇزلىماي يېسىڭىز،
بولۇر ياخشى گۆش ئوزۇق.

3

بىر قارىسام مۈشۈكتەك،
يېقىن كەلسەم قۇش ئۆزى.
چاشقان تۇتۇپ كېچىسى،
ئۇخلايدۇ ئۇ كۈندۈزى.

4

ئۆزى ئىلمەك ھاسىدەك،
يەلپۈگۈچ بار بېشىدا.
نۇرغۇن تۈۋرۈك تىكلەكلىك،
ئۇنىڭ بويىنى قېشىدا.

5

ئېغىزى كۆپ دوستۇمنىڭ،
قورسىقى بوش، قۇمۇش تەن.
يەل ماڭدۇرسام ئىچىگە،
ناخشا ئېيتار زەپ بەلەن.

6

ئالا يېشىل تونى بار،
قانغا تولغان قورسىقى.
قاپ - قارادۇر بالىلىرى
شۇنچە نۇرغۇن سانمىقى.

7

ئۈستىمۇ ئورمان،
ئاستىمۇ ئورمان.

ئوتتۇرىدا قارا مارجان،
پىلىدىرلاپ تۇرغان.

8

ئىككى دوست بار بەك ياخشى،
ئايرىلمايدۇ دائىما.
ئۇخلىغاندا ماكانى
بولار دائىم پەگادا.
ئۇلار بىللە ماڭىدۇ،
شوينىدا بەل تاڭىدۇ.

9

يۈزى بار، كۆزى يوق،
پۇتى بار، قولى يوق.
ماڭالمايدۇ ئۇ بىراق،
قېنى دوستۇم ئۇنى تاپ.

10

ئۆستۈرىدۇ ئانىسى،
ئۆز تېنىدە بالىنى.
شامال چىقسا بالىسى،
ئۇرۇپ كېتەر ئانىنى.

11

كېچىككىنە بىر باتۇر،
تۈلكە تۇماقلىق.
بېشىچىلاپ ماڭىدۇ،
بېلى باغلاقلىق.
ئەقلىڭ بولسا تاپ ئۇنى،
سەنمۇ يورغىلات ئۇنى.

12

ئۇنىڭ چوڭقۇر يىلتىزى
تۇتۇشىدۇ بۇلاققا.
تولغىۋەتسەڭ بېشىنى،
تۈكۈرىدۇ يىراققا،
غەلىتىلا نېمە بۇ،
ھەر كىشىگە كېرەك ئۇ.

13

بىر مۈشۈك بار جېنى يوق،
بىراق ئۆيىنى باقىدۇ.
قايتىپ كېلىپ ئېگىسى،
تومۇر قوزۇق قاقىدۇ.
قوزىقىمۇ خاس ئۇنىڭ،

ئۆزىگىلا ماس ئۇنىڭ.
تاپقىن بۇنى تېزلىكتە،
رولى چوڭقۇر راست ئۇنىڭ.

14

بىر قۇتا بار يۇمۇلاق،
ئىككى خىلدۇر سىياسى.
بۇزۇلمايدۇ چېگرىسى،
بولسىمۇ گەر ئارىسى.

15

بىر تېرەكنىڭ بېشىدا،
بەش تال شېخى بار.
ھەر بىر شاختا بىر تۇخۇم،
رەڭگى ئاپئاق قار.

تات، تات، تات!

تات - تاتات، تات - تاتات،
قولۇمدا بار ئاپتومات.
ئېسىپ ئۇنى بوينۇمغا،
جەڭگە شۈدەم سالدىم ئات.

تات - تاتات، تات - تاتات،
قولۇمدا بار ئاپتومات.
ئانام دەدى: «ئۇنىڭدا،
شۇم ئېيىقنى چەنلەپ ئات».

تات - تاتات، تات - تاتات،
قولۇمدا بار ئاپتومات.
باستىم ئاڭا ئوق قىلىپ،
غەزىپىمنى قاتمۇ - قات.

كەلدى ئەنە: «ئېيىقلار»،
چىل بۆرىدەك چىرقىراپ.
تات - تات! قىلدىم تەڭدى ئوق،
جان ئۈزۈشتى خىرقىراپ.

تات - تاتات، تات - تاتات،
 قولۇمدا بار ئاپتومات.
 تاجاۋۇزچى دۈشمەنلەر
 بولار ئۈزۈل - كېسىل مات.

تات - تاتات، تات - تاتات،
 قولۇمدا بار ئاپتومات.
 ۋەتەن ئېزىز ئانامدۇر،
 ئاپتوماتىم گاڭ قانات.

كېچىكىمدىن شۇڭا مەن،
 چولڭ ئىشلارنى ئويلايمەن.
 كەلگۈسىدە ۋەتەننى،
 چوقۇم شۇنداق قوغدايمەن.

1979 - يىل

مەردلىك قىسسىسى

(بالادا)

ئانا يۇرتۇڭ ئامان بولسا،
رەڭگى روھىڭ سامان بولماس.

- خەلق ماقالى

1

گۈركىرەيدۇ شىددەتلىك بوران،
ئارغىماقتەك ئاتلار ئىزىدىن.
قېلىچلارنىڭ يالتىرىشىدەك،
ئوتلار چاقىنار مەرتلەر كۆزىدىن.
نەرە تارتىپ كېلەر زور قوشۇن،
سەپ ئالدىدا غالىپ سەركەردە.
ئۆتكۈزۈلگەن ياۋىنىڭ كالىسى،
قوللىدىكى پولات شەمشەرگە.
جەڭ ئوتىدا تاۋلانغان شۇتاپ،
سەركەردىنىڭ ئالىمدەك يۈزى.
ئاھۇ كۆزدە بۈركۈتچە نىگاھ،
(سۈمبۈل چاپلىق-ئايال ئۇ ئۆزى).

ياڭرىتىدۇ قوشۇن بىتىنىم،
 شاتلىق ئارا زەپەر كۈيىنى.
 تەۋرىتىدۇ شاۋقۇنى ئۇنىڭ،
 قان بوپ ئاققان ئامۇ^① سۈيىنى:
 «مەرتلىك بىلەن غالىپمىز مەڭگۈ،
 بۇ مەرتلىكنى ئۆگەتكەن ۋەتەن.
 ئانا ئەلگە خىرىس قىلسا كىم،
 ئۆز بېشىنى يەيدۇ ئۇ جەزمەن!»
 ئولتۇر ئوغلۇم، — ئۇندىدى بوۋام،
 — سۆزلەپ بېرەي بۇ ھېكايىنى.
 ۋەتەن سۆيۈش يولىدا سەنمۇ،
 تىكلە شۇنداق ئۇلۇغ غايىنى...

2

نەچچە، نەچچە ئەسىر مۇقەددەم،
 بىر ئايال شاھ ئۆتكەن بۇ يۇرتتا.
 ئەلگە ئېلىپ كەلگەن سائادەت،
 تەڭسىزلىكنى كۆيدۈرۈپ ئوتتا.
 ئادالەت ۋە مەرتلىك بىلەن ئۇ،
 تاپقاندى ئالەمچە شۆھرەت.
 خەلقى ئۇنى سۆيەتتى چەكسىز،
 دۆلىتىمۇ تاپقاننى قۇدرەت.
 بۇ ماكاننىڭ غەربى چېتىدىن،

ئەزىم دەريا ئېقىپ ئۆتەتتى.
 چىمەنزارلىق ۋادىسىدا ئەل،
 قوي، يىلقىلار بېقىپ ئۆتەتتى.
 قويلار سېمىز، خۇددى ئۆزىنى
 كۆتىرەلمەي ھېرىپ كېتەتتى.
 ئارغىماقتەك داڭدار ئاتلارنى
 قوشنا ئەللەر ئېلىپ كېتەتتى.
 چەكسىز كەتكەن ئېكىنزالاردا،
 بوغداي، شالدىن ئالاتتى ھوسۇل.
 پىپا، كۈنخۇي چېلىپ دېھقانلار،
 مۇقاملارغا ئوينىتتى ئۇسسۇل.
 ئاچارچىلىق ھەمدە سېلىقتىن
 قىلماس ئىدى قىلچە ئەندىشە.
 ئاتلىرىغا تېگىشىپ گەزمال،
 شايدىن تون كىيگەن ھەمىشە.
 بىناكارلىق تېپىپ ھەم روناق،
 بىنا بولغان ئاجايىپ قەسىر.
 راۋاقلارنىڭ نەقىش - زىننىتى
 يۈرەكلەرنى قىلاتتى ئەسىر.
 ئىجادكار خەلق قەلبىلىرىدە
 چېچەك ئاچقان ئىلىم - مەرىپەت.
 راۋاج تاپقان زامانغا لايىق
 سودا - سېتىق، ھۈنەر ۋە سەنئەت.
 ئۆزىمە دەرەخ قوۋزاقلىرىدىن
 ئىجاد قىلغان سۈپتە قەغەزنى.

شائىرلىرى ئەشئارلار يازغان،
 ئوبراز بىلەن بېرىپ پەدەزنى.
 چەكسىز بايلىق ئىدى بۇ ئەلگە،
 قېزىپ پۈتمەس ئالتۇن كانلىرى.
 رودىلاردىن پولات ئاققۇزغان،
 قۇياش تەپتىلىك پىچ گۈلخانلىرى.
 سوقار ئىدى ھۈنەرۋەنلىرى
 نۇردىن ئۆتكۈر قىلىپ شەمشەرنى.
 غىلاپىغا ھەمدە سېپىغا
 نەقىش قىلىپ قويايتتى زەرنى.
 ساۋۇت، قالقان، كەمەرلىرىمۇ
 بېزىلەتتى ئالتۇن، كۈمۈشتە.
 نەيزىلىرى ئىككى - ئۈچ غۇلاچ،
 مۇھتاج ئىدى يولۋاستەك كۈچكە.
 ئوۋ قىلاتتى پالۋانلار تاغدا،
 يىرتقۇچ ئاڭا گويا ئىدى قۇل.
 بوراندەك تېز ئۇچسا ئاتلىرى،
 ئوقياسىمۇ تېگەتتى ئۈدۈل.
 گۆشنى يەپ، تېرىلىرىدە
 بازارلارنى قىلاتتى ئاۋات.
 ئەل قولىدا ئالتۇن تەڭگىلەر،
 يىپەك، شايى ئىدى قاتمۇ - قات.

.....

.....

مەمۇرچىلىق، ئاسايىشلىقتا

شۈنچە قوۋناق ئۆتەتتى ھايات.
شاھ ھەم ئاۋام شات ئىدى، بولغاچ
دۆلەت كۈچلۈك، خەلقى باياشات.

3

داخقى كەتكەچ بۇ ئەلنىڭ ھەريان،
چۈشەر ئىدى جاھان نىگاھى.
يات مەلئۇنلار، قارا نىيەتلەر
خىرىس قىلىپ كېلەتتى گاھى.
بۇ دۆلەتكە قوشنا بىر ئەلنىڭ
يالماۋۇز بىر شاھى بار ئىدى.
ئاجىزلارنى يالماپ تويىمىغان،
قارنى گويىا چەكسىز غار ئىدى.
ئۇ جاھاندا ئۆزىنى گويىا
تەڭدىشى يوق غالىپ سېزەتتى.
ئايال شاھنىڭ گۈزەل يۇرتىغا
قورسىقىدا توڭگۈز كېزەتتى.
ئويلايتتى ئۇ، ئەتراپىدىكى
تالاي يۇرتلار ئىلكىمگە ئۆتتى.
مەن - مەن دېگەن ئەركەكلەرمۇ ھەم،
تىغ ئالدىدا تىزىنى پۈكتى.
كىمكى ئەگەر تۇرسا تاقابىل،
رەھىم قىلماي ئىچتىم قېنىمنى.
بويسۇنمىغاچ ئېرىگمۇ شۇ چاغ،

ئالغانىدىم ئۇنىڭ جېنىنى.
 قۇدرىتىمنى قىلىپ نامايان،
 قىلاي يەنە غالىپ يۈرۈشنى.
 ئالقىنىمغا ئالارمەن تەختىڭ،
 ئىلىكىڭدىكى ئالتۇن - كۈمۈشنى.
 كۆزلىرىمدىن قانلار كەتكۈزگەن
 ئاي جامالىڭ ماڭا مەنسۇپتۇر.
 قۇچىقىمدا ئوينارسەن بىر كۈن،
 ئېھ، بۇلاق كۆز، مېنى كۈتۈپ تۇر...
 شۇنداق رەزىل شۇم نىيەت بىلەن،
 باشلاپ نەچچە ئون مىڭ لەشكەرنى.
 كېلىپ قالدى دەريا بويىغا،
 مەغرۇرانە كۆزلەپ زەپەرنى.

4

ئايال شاھقا يېتىپ بۇ خەۋەر،
 نەرە تارتتى غەزەپ دولقۇنى.
 قانلىق جەڭگە قىلدى دالالت،
 تىغ تۇتقۇزۇپ قىساس يالقۇنى.
 ياۋدىن قوغداش ئۈچۈن ئېلىنى،
 خەلقىنى ئۇ قىلدى سەپەرۋەر.
 دېدى: «قاراپ تۇرالامدۇق بىز،
 ئانا يەرگە كەلسە شۇم خەتەر.
 بىرلەمدۇق ياۋايىلارغا،

ئەزىم دەريا، ئالتۇن تاغلارنى.
 تۆكۈپ قان - تەر، بېرىپ قۇربانلار
 بىنا قىلغان گۈزەل باغلارنى.
 بىز تۆرەلدۇق مۇشۇ تۇپراقتا،
 ياشاپ كەلدۇق ئەۋلادتىن، ئەۋلاد.
 تەقدىرىمىز شۇ ئالتۇن دىيار،
 ئۇ ئامانكى بىزمۇ ھەم ھايات. »
 قۇدرەت تېپىپ شاھنىڭ سۆزىدىن،
 ئەل غەزەپتە باغلىدى كەمەر.
 تەييارلىدى ئېسىل پولاتتىن
 كۈرمىڭ قالغان، نەيزە ۋە شەمشەر.
 ئەللىكىمىڭ ئەر - ئەللىكىمىڭ ئايال،
 پىداكار بوپ ئۇيۇشتى دەرھال.
 ئايال شاھى بولدى سەركەردە،
 مەرتلىكتە ئۇ تاپقاچقا كامال.
 قوشۇن سەرخىل - ياراقلار تولۇق،
 ئاتلار دۇلدۇل، ئەسكەر مەردانە.
 چەبدەس بولۇپ شۇندا ئايال شاھ،
 باسقۇنچىغا يوللىدى نامە:
 «بىز تېپچىلىقنى سۆيىمىز، لېكىن،
 قان ئىچمەكتۇر سېنىڭ نىيىتىڭ.
 سەن بوغۇلغان قەرز ئازىمدى،
 قانخور دېمەك سېنىڭكى ئېتىڭ.
 ئېلىشىشقا تەييارمىز ھامان،

ئەمما مەرت بول، قىلما نامەرتلىك.
 بىز ئۆتەيلى دەريادىن، ياكى،
 سەن ئۆتسەڭ بىز بېرەيلى ئەپلىك. «
 ئايال شاھنىڭ مەردانلىقىدىن،
 قوشۇنىنىڭ پەلۋانلىقىدىن.
 بۇ تەڭداشسىز قۇدرەت ئالدىدا،
 ئۆزىنىڭ بەك سەرسانلىقىدىن.
 ئەجەل پۇراپ بۇرىغا دەرھال،
 باسقۇنچى ياۋ ئەيلىدى مىكىر.
 يېڭىپ چىقماق بولدى يەنىلا،
 ئايال شاھقا ئىشلىتىپ سېھىر.
 ئايال شاھنىڭ ئەلچىلىرىنى،
 نامە ئېلىپ كەلگەن ئوغلىنى.
 شاراپ بىلەن مەس قىلدى جاللات،
 خۇپىيانە ئالدى جېنىنى.
 پۈتۈن ئەل - يۇرت كەلدى غەزەپكە،
 باسقۇنچىنىڭ بۇ شۇملىقىدىن.
 شۇنداق قەسەم قىلدى ئايال شاھ،
 مىڭ ئۆرتىنىپ پەرزەنت دېغىدىن:
 «ئەي، قانخۇمار، نەيرەڭلىرىڭدىن
 ھوزۇرلىنىپ كەتمە ماختىنىپ.
 مەككەرلىقنىڭ، نامەرتلىكىڭدىن،
 قالالمايسەن ھېچقاچان تېنىپ.
 مېنىڭ قەلبىم پەرزەنتلا ئەمەس،

ئەل - يۇرت ئۈچۈن كۆيۈپ يانسۇ.
خەلقىم كۈچلۈك يۈلەكداش ماڭا،
ئارمانلىرىم چوقۇم قانسۇ.
خەلقىم نامى، قۇياش نامىدا،
شۇنداق قەسەم بېرەي جاھانغا.
تەندىن جۇدا قىلىپ بېشىڭنى،
سۇغۇرىمەن ئاخىرى قاندا.
سەپ بېشىدا ئايال سەركەردە،
قوشۇن جەڭگە ئاتلىنىپ كەتتى.
مەرتلەر گۇيا ئېتىلدى شىردەك،
ياۋنىڭ بېلى قاتلىنىپ كەتتى.
سەپ ئالدىدا ئايال سەركەردە،
مەلئۇنلارنى بارىدۇ قوغلاپ.
قېلىچلاردىن چاقىدۇ چاقماق،
ياۋ كالىسى چۈشەر دۇمىلاپ.
سەپ ئالدىدا ئايال سەركەردە،
ئۇ يېتىلگەن قەيسەر قوماندان.
رەقەپ بىلەن چۈشتى روبىرو،
غەزەپ كۈچى كۆتۈرۈپ ۋولقان.

.....

سەپ ئالدىدا غالىپ سەركەردە،
مەلئۇنلارنى بارىدۇ قوغلاپ.
لەشكەرلىرى كۆتۈرۈپ بوران،
يېڭى مارشىنى بارىدۇ توۋلاپ.

5

قايتتى مەردلەر يۇرتىغا ئامان،
 باستۇرۇلدى ياۋنىڭ غەلۋىسى.
 قىلدى خۇشال قوشنا ئەللەرنى،
 ئايال شاھنىڭ بۈيۈك غەلبىسى.
 سادىق بولۇپ يۇرتى - خەلقىگە،
 قەسىمىگە قىلدى ئۇ ئەمەل.
 قىلىپ جەڭدە ئەرلەرچە مەرتلىك،
 رەقىبىگە يوللىدى ئەجەل.
 ئەل ئالدىدا چىقىپ مۇنبەرگە،
 شاھ سۆزىنى شۇنداق باشلىدى.
 (شەمشىرىدىن ياۋنىڭ بېشىنى،
 قانغا تولغان داسقا تاشلىدى):
 «سەن ياشىغان ھاراملىق بىلەن،
 قىن - قىنىڭغا سىڭگەن جىنايەت.
 بىز غالىپمىز مەرتلىك بايىدا،
 چۈنكى مەڭگۈ بىزنىڭ ئادالەت.
 ئۆزلەۋزىمگە قىلىپ مەن ئەمەل،
 بېشىڭ ئېلىپ سۇغاردىم قانغا.
 يوقتۇر شۇنداق ياخشى ئاقىۋەت،
 ئۆزىگە ئەلگە خىرىس قىلغانغا.»

.....

شۇندىن بۇيان بۇ ئەلنىڭ خەلقى،
بەخت ئىچىدە يايىرىشىپ ئۆتتى.
ئۆز يۇرتىنى سۆيگەچكە جاندىن،
قۇياش دائىم قۇت نۇرىنى تۆكتى...

ئېرىپ كەتتى جىسمىم سىمپاتىك،
تۈگەتكەندە بوۋام قىسسىنى.
ئەجداتلارغا ھۆرمەت كەلكۈنى
دولقۇنلىتىپ ئېپ كەتتى مېنى.
بوۋام ئېيتقان بۇ ھېكايىنى،
ئېيتىپ كەلگەن ئەجداتلىرىمىز.
ئۇنىڭدىن كۈچ - قۇدرەت تاپىدۇ،
ئېيتىپ مەڭگۈ ئەۋلادلىرىمىز.

1983 - يىل